

T.C.
MARDİN
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2012/3527
Esas No : 2012/1150
İddianame No : 2012/201

İ D D İ A N A M E
MARDİN AĞIR CEZA MAHKEMESİNE

DAVACI : K.H.

MAKTULLER : 1- SEYDOŞ ÇEVİREN, ŞEYHMUS Oğlu FATİ'den olma, 01/06/1939 doğumlu
2- YUSUF ÇEVİREN, SEYDOŞ Oğlu ZEYİNİ'den olma, 29/03/1971 doğumlu
3- ABİDE ÇEVİREN, SEYDOŞ Kızı ZEYİNİ'den olma, 02/05/1975 doğumlu
4- AHMET ÇEVİREN, SEYDOŞ Oğlu ZEYİNİ'den olma, 20/05/1967 doğumlu
5- RAMAZAN ÇEVİREN, ABDULLAH Oğlu FATMA'den olma, 01/01/1965 doğumlu
6- MEHMET NEJAT ARIS, MEHMET Oğlu ZERO'den olma, 25/11/1962 doğumlu
7- PİRO AY, Oğlu 'den olma, doğumlu
8- VEJDİN AVCIL, MEHMET Oğlu ZEYNEP'den olma, 19/04/1964 doğumlu
9-MEHMET EREK, ŞEYHGÜL Oğlu ZEYNEP'den olma, 01/01/1963 doğumlu
10- RAMAZAN EREK, MEHMET EMİN Oğlu HAVLA'den olma, 01/01/1964 doğumlu
11-AHMET EREK, ÖMER Oğlu SULTAN'den olma, 23/10/1955
12- MUSTAFA AYDİN, ABDÜLKADİR Oğlu EMİNE'den olma, 01/01/1959 doğumlu
13- MEHMET FAYSAL ÖTÜN, ALİ Oğlu SARA'den olma, 20/07/1966 doğumlu

MÜŞTEKİLER : 1- İBRAHİM DÖLEK, İSMAİL Oğlu ŞEMŞİ'den olma, 22/11/1964 doğumlu, Çay Mah. 64102 . Cad. No7/2 Akdeniz/ MERSİN ikamet eder.
2- CAHİDE ÇEVİREN, MEHMET Kızı ZİNİ'den olma, 01/01/1945 doğumlu, Kale Mah. 178 Sk. No:1 Derik/ MARDİN ikamet eder.
3- BUBO ÇEVİREN, SEYDOŞ Oğlu ZEYİNİ'den olma, 01/01/1965 doğumlu, Dumanlı Köyü Derik/ MARDİN ikamet eder.
4- ZÜLFİNAZ AVCIL, ZÜLMAT Kızı MUTEBER'den olma, 01/01/1968 doğumlu, Mevkı No:57 Şenoba Mercimekkale Merkez/ MUŞ ikamet eder.
5- YASİN AVCIL, VEJDİN Oğlu ZÜLFİNAZ'den olma, 18/07/1984 doğumlu, Mevkı No:57 Şenoba Mercimekkale Merkez/ MUŞ ikamet eder.
6- HAMİT ÇEVİREN, SEYDOŞ Oğlu ZEYİNİ'den olma, 02/05/1978 doğumlu, Kale Mahallesi Cami Sokak No:1 Derik/ MARDİN ikamet eder.
7- SİNAN ÇEVİREN, ABDULLAH Oğlu FATMA'den olma, 03/03/1963 doğumlu, No:12 Dumanlı Merkez Derik/ MARDİN
8- ZÜLEYHAN İZCİ, NEBİ Kızı MAKBULE'den olma, 16/05/1969 doğumlu, Cevizpınar Mah. 467 Sk. No:4 Derik/ MARDİN ikamet eder.
9- HEDİYE DURMAZ, ABDÜLKADİR Kızı MEKİYE'den olma, 09/04/1974 doğumlu, Cevizpınar Mah. 467 Sk. No:2 Derik/ MARDİN ikamet eder.
10- REŞAT AYDİN, ABDÜLKADİR Oğlu EMİNE'den olma, 01/01/1964 doğumlu, Mithatpaşa Mah. 58278 Sk. No:25 İç Kapı No:2 Seyhan/ ADANA ikamet eder.
11- SARA ÖTÜN, OSMAN Kızı SULTAN'den olma, 03/02/1941 doğumlu, Yüzbaşı Şerafettin Mah. 3900/4 Sk. No:107 Karabağlar/ İZMİR ikamet eder.
12- BEDİR AY, DERVİŞ Oğlu HATUN'den olma, 03/09/1929 doğumlu, Bahçelievler Mah. 240 Sk. No:95 Kızıltepe/ MARDİN
13- ABDULLAH AYDİN, ABDÜLKADİR Oğlu EMİNE'den olma, 01/01/1957 doğumlu, Küçükpınar Mah. 303 Sk. No:4 Derik/ MARDİN ikamet eder.
14- MEHMET AY, PİRO Oğlu NURİYE'den olma, 17/10/1985 doğumlu, Bahçelievler Mah. 240 Sk. No:95 Kızıltepe/ MARDİN

ŞÜPHELİ : MUSA ÇİTİL, NECATİ Oğlu ESME'den olma, 11/12/1962 doğumlu, K.MARAŞ ili, GÖKSUN ilçesi, KÖPRÜBAŞI nüfusa kayıtlı Bahçekapı Mah. Fatih Sultan Mehmet Bulvarı No:279C İç Kapı No:2 Etimesgut/ ANKARA ikamet eder.

SUÇ : Birden Fazla Kişiyi Aynı Sebep ile Öldürme

SUÇ TARİHİ VE YERİ : 1992-1994 arası MARDİN

SEVK MADDESİ : Türk Ceza Kanunu (Mülga) 450/5, 5237 sayılı TCK 53

DELİLLER : Müşteki ve tanık beyanları,

Soruşturma Evrakı İncelendi:

Şüpheli Mustafa Çitil'in soruşturmaya konu olayların gerçekleştiği tarihte Derik İlçe Jandarma Komutanı olduğu, burada görev yaptığı süre zarfında gerçekleşen ölümlü olayların ve bazı vatandaşların kaybolması ve bir süre sonra ölü halde bulunmaları ile ilgili yapılan soruşturmada toplanan delillerle şüphelinin gerek bizzat, gerek verdiği talimatlarla yukarıda adı geçen maktullerin ölümüne sebep olduğu, bu şekilde çok sayıda ölen şahıs olduğunun tespit edildiği, bir çok insanın da haksız yere gözaltına alınarak işkencelere maruz bırakıldığı, bu yönde sistemli ve düzenli bir hareket tarzının olduğu, aradan geçen süreye rağmen alınan tanık ve müşteki beyanlarının birbirini doğruladığı ve şüpheliyi işaret ettiği, bu gibi şikayetlerle soruşturulan olayların tek tek incelendiği ve ayrıntısıyla aşağıda sıralandığı,

EYLEMLER:

1. OLAY

- 1-Seydoş ÇEVİREN
- 2-Ahmet ÇEVİREN
- 3-Yusuf ÇEVİREN
- 4-Abide ÇEVİREN
- 5-Ramazan ÇEVİREN
- 6-Mehmet Necat ARIS isimli şahısların öldürülmesi (16.02.1993)

Olay: 16.02.1993 tarihinden yaklaşık 5-6 ay kadar önce Dumanlı Köyüne gelen PKK terör örgüt mensuplarının Seydoş ÇEVİREN'i sığınak yapmaya zorladıkları, kabul etmemesi üzerine tehdit edildiği, sonrasında korktuğu için izin verdiği ve teröristlerin bu şahsın ahırının içine sığınak yaptıkları, olay günü köye gelen askerlerin arama yapmaya başladıkları, Seydoş Çeviren'in ahırını aradıkları sırada ahır içerisindeki teröristlerin içeriden el bombası atmaları üzerine 3 askerinin şehit olduğu, girilen çatışmada 3 teröristin ölü olarak ele geçirildiği ve bir teröristin ise kaçtığı, çatışma sonrasında Yusuf ÇEVİREN'in ikametinde bulunan bir kısım askerlerin Yusuf'tan kendilerini çıkarmasını istedikleri, Yusuf'un da evin damına açılan bir deliği genişleterek toplam 7 askeri dama çıkardığı, fakat askerlerden birinin Yusuf'a ateş ederek öldürdüğü, çatışmadan yaklaşık 30 dakika kadar sonra ise şüphelinin olayın geçtiği köye geldiği, kaçan teröristi yakalama çalışmaları devam ederken evinin önünde bulunan Ahmet ÇEVİREN'in şüphelinin emri altındaki askerler tarafından sorgulandığı ve sonrasında öldürüldüğü, Ahmet ve Yusuf ÇEVİREN'in öldürüldüğü saatlerde şüphelinin Mehmet Emin ARIS ve Şehmus ÇEVİREN'i sığınak yapıldığı ahıra götürdüğü, şüphelinin köyün 1. Azası Mehmet Necat ARIS'I ahırın içerisine çağırdığı, aradan 5-10 dakika süre geçtikten sonra silah sesi geldiği, şüphelinin ahırdan çıktıktan sonra Mehmet Necat'ın kardeşi Mehmet Emin ile Şehmus'a 'girin bakın içeride bir terörist var siz yalan söylemişsiniz, ahır içerisinde' diyerek ahıra yönlendirdiği, köylülerin sorgulanması ve ardından bu şekilde öldürüldükleri, akabinde askerler tarafından Salih Başçı isimli şahsın ahırına bomba yerleştirildiği, Ramazan ÇEVİREN, Abide ÇEVİREN, Seydoş ÇEVİREN'in, bu ahıra konulduğu ve çekilen kablo vasıtasıyla ahırın patlatıldığı, 3 şahsın bu şekilde öldürüldüğü iddia edilmiştir.

ALINAN MÜŞTEKİ VE TANIK BEYANLARI:

-Müşteki Bubo ÇEVİREN'in 05.03.2012 günü Diyarbakır C.Başsavcılığında alınan ifadesinde;
"1992 yılında babam Seydoş Çeviren köydeki bir arazi ile ilgili olarak dava açıp kazanmıştı. Ancak köylülerden bir kısmı bu arazinin köye ait olduğunu mera vasfında olduğunu söylüyorlardı. O yıl yaz aylarında akşam saatlerinde 2 ya da 3 PKK'lı silahlı olarak evimize geldiler. Babama mahkemenin verdiği bu kararı fesh

ediyoruz. Bu araziyi siz kullanmayacaksınız, köylünün isteği doğrultusunda mera olarak kullanılacak dediler. İlk defa köyümüzde PKK'lıyı o zaman gördüm. Babam PKK'lılardan tutuklanıp cezaevine konanların ailelerini aracı yaparak bu kararın kaldırılmasını istedi. Onlarda nasıl ulaştılar ise PKK'nın üst yönetimine ulaştılar. Bir kaç ay sonra bu kararı kaldırdılar.

O tarihten sonra PKK'lıları köyümüzde sık sık görmeye başladık. Anladığımız kadarıyla PKK bir mangasını bizim köyde görevlendirmiş. Zaman zaman köyümüze silahlı olarak gelirler, bir eve girip yemek yerler, ihtiyaçları olan erzakları alırlardı. Bazen de bir evde kaldıklarını duyardık. Babam onları sevmediği için soğuk davranırdı. O yüzden de pek gelmezlerdi. Ancak bir kaç sefer babamın evinde görüp kendileri ile tartışmıştım. Ben o tarihte köyün imamı idim. Benim kendilerini sevmediğimi bildikleri için evime hiç gelmediler. Evine gittiği kişilerde istemeseler de onları kovacak durumda değillerdi. Silahlı olarak geliyorlardı. Bana gelseler de onları kovamazdım. Köyümüzden samimi olarak onlara yardım edenler de vardı.

Olaydan bir hafta 1993 Şubat ayı başlarında 2 PKK'lı silahlı olarak babamın evine gelmişti, bende o sırada orada idim. Babamdan evinin önünde bulunan ahırda sığınak yapmasını istediler. Babam kabul etmedi. Babama sığınak yapmazsan köyü terk eder gidersin ya da seni öldürür traktörünü de yakarız dediler. Bu nedenle gelen şahıslarla tartıştık. Babamın kendilerini sevmediğini bildikleri için ihbar etmesini engellemek amacıyla babamı da kendi işlerine bulaştırmak istediklerini ve bu amaçla sığınak yapmasını istediklerini düşünüyorum. Köylü babamı devlet taraftarı olarak bu kişilere lanse ediyordu. Bu yüzden babama baskı yapıyorlardı. Babam beni öldürseniz de o sığınağı yapmam demişti. Bende kendileri ile tartışmıştım. İki gün sonra 2 PKK'lı geldi bu sefer alttan alarak evinde bir sığınak yapmayı rica ediyoruz dediler. Babam da onlara bende sizden rica ediyorum beni bu işlere bulaştırmayın. Evim yolun üzerinde, caminin yanındadır, asker geldiğinde ilk bakacağı yerdir dedi. Ancak ısrar etmeye devam ettiler. Babam kabul etmediyse de o gün akşam saatlerinde 2 PKK'lı gelerek ahırın bir köşesini kazdılar. O akşam bitirdiler, sığınak ancak bir metre genişliğinde ve derinliğinde iki metre kadar da uzunlukta idi. Üzerini tahta ve toprakla kapatmışlardı. Hortumla da havalandırma sağlanıyordu. Babama buraya ayda yılda bir geliriz. Biz silahlı gruptan değiliz, basın grubunuz demişlerdi. Bu kişiler babamı tehdit eden gruptan değildiler. Ahırda sığınak inşa edilirken silahlı grup onlardan ayrı olarak babamın evinde köylüyü toplayarak toplantı yapmışlardı. Annem toplantıyı yapan PKK'lıya siz burda köylüyü topladınız yan taraftaki ahırda da sığınak yapıyorsunuz. Herkes burayı biliyor, böyle olur mu demişti. Bunun üzerine PKK'lılar toplantıyı başka bir eve nakletmişlerdi. Babam o gün bize Derik'ten bir ev bulup taşınalım demişti. Üç dört gün sonra 15 Şubat akşamı Zeki (K) isimli PKK'lı babamın evine gelmişti. Babam bu sığınağın rahatsız olduğunu, köylünün bu sığınağın yerini bildiğini, sığınağı yıkmak istediğini söylemişti. Zeki (K) isimli PKK'lı da bu akşam yıkmaya yarın yık, ben zaten gidiyorum demişti. Ben o sırada babamın evinde değildim. O akşam eve gittiğimde babam anlatmıştı.

O gecenin ilerleyen saatlerinde sabaha karşı Zeki(K) isimli Sinan (K) isimli PKK'lılar babamın evine gelmişler, onlardan hemen sonra da köyün taşlık mevkiinde iki PKK'lı daha gelmişler. Hepsi silahlı imiş. Sabah 6.30 sıralarında uyandıığımızda köyün etrafını askerlerin çevirdiğini gördük. Evleri tek tek dolaşıp arama yapıyorlardı. Evinde arama yapılan şahsın evinin kapısına işaret koyuyorlar. Ev sahibini de köyün meydanındaki toplanma yerine gönderiyorlardı. Bizim eve gelince çay içmek istediler. Bir müddet oturup çay içerken oyalandılar, sonra da çıkıp yan tarafta bulunan babamın evine gittiler. Beni köy meydanına göndermediler, sebebini bilmiyorum, unutmuşta olabilirler ya da güvenmiş olabilirler. Bu sırada kardeşim Ahmet ÇEVİREN bu şahısların evimizde bulunduğu anlaşılması halinde askerlerin hem onları hem de kendilerini öldüreceklerini düşünerek sığınağa girmelerini istemiş. Ancak PKK'lılar sığınakta havasızlıktan fazla dayanamayıp ahırın içine çıkmışlar. Ahırın kapısını açan askere el bombası atıp 3 askeri şehit edip, 2 askeri de yaralamışlar. Askerlerde içerdekilerden biri yaralanmış, sığınağın içine girip el bombasını patlatarak kendini öldürmüştü. 3'ü kaçmak istemişler, birisi kaçarken alından vurulup öldürülmüş, birisi evimin avlusundan koşarak geçip komşunun avlusuna girdiğini gördüm. Komşunun evine kaçan teröristi mermisi bitince dışarı çıktığını askerlerin de vurup öldürdüğünü daha sonra köylülerden duyup öğrendim. Teröristlerden biri kaçıp kurtuldu. Ölen üç teröristten birisi Kızıltepe'nin Heşeli köyünden olan gerçek ismini bilmediğim Zeki(K) isimli terörist idi. Ailesi alıp götürdüler. Birisi Kızıltepe'nin Kastrekalendera köyünden Sadun KELEŞ idi. Birisi de Şanlıurfa'nın Bozova ilçesinden kod adı Sinan olan Enver isimli terörist idi. Sadun KELEŞ ve Enver isimli teröristlerin mezarları halen köyümüzdedir. Aileleri gelip ziyaret eder. Mezarlara isimleri yazıldığı için isimlerini öğrendim.

Bu sırada ben bitişikte bulunan kendi evimde idim. Pencereden bakıyordum. Olup biteni anlamaya çalışıyordum. Çatışma çıktığı sırada askerler babamın evinde idiler. Evli olup babamla aynı evde farklı oda da kalan kardeşim Ahmet ile bekar olup askerden iki ay önce gelen kardeşim Yusuf'ta babamın yanında idiler. Askerler bizi buradan kurtarın demişler. Kardeşim Yusuf'ta tahta ve üzeri toprak olan evin tavanını kazma ile delmiş. Kendisi dama çıkıp askerleri de tek tek yukarı çekerek çıkartmış. Bu şekilde 7 askeri çıkarttığımı duydum. Dama çıkan askerlerden birisi kardeşimin arkasından ateş ederek bir şarjör boşaltıp öldürmüştü, kardeşim vurulduktan sonra damdan aşağı düşmüş. Askerlerden biri de neden onu öldürdün bizi kurtardı diyerek ağlamış. Bunları amcamın oğlu Sinan ile babası Abdullah ve gelini Züleyha görmüşler. Yusuf'un bağırma ve silah seslerini duyup koşmuşlar. Yusuf'un vurularak damdan aşağı düştüğünü ve başka bir askerinin ağladığını görmüşler. Amcam bu

durumu bize sürekli anlatıyor. Şuan da yatalak olarak evinde yatmaktadır. 81 yaşındadır. Dün akşam da yine anlatmıştı. Züleyha ile Sinan ifade vermek üzere benimle birlikte geldiler. Evimin önünden kaçan teröristin arandığı sırada kardeşim Ahmet caminin karşısında benim evimin önünde idi. Askerler onu sorguluyorlardı. Ben göremiyordum ancak seslerini duyuyordum. Bu sığınağı kim yaptı diye sorduklarını kardeşimin teröristler gelip kendiler yaptılar dediğini, askerinin de hakettiğinin cezasını çekersin dediğini duydum. Dışarı çıkıp araya girmek istedim teröristler zorla yaptı onların kabahati yok demek istemişim. Ancak eşim beni tutarak çıkarsan seni de öldürürler diyerek dışarı çıkmamı engelledi. Bu sırada silah sesleri azalarak devam ediyordu. Çatışmadan hemen sonra kardeşlerim Ahmet ve Yusuf'un öldürüldüğü saatlerde, köyümüzden Mehmet Emin ARIS ile Şehmus ÇEVİREN'i babamın ahırına götürmüşler, içeriye bak terörist var mı demişler. Onlarda içeri bakıp kimsenin olmadığını söylemişler. Askerler köyümüzün birinci azası olan Mehmet Necat ARIS'ı ahıra sokup tarayarak öldürmüşler. Sonra da kardeşi Mehmet Emin ile Şehmus'a girin bakın içerde bir terörist var siz yalan söylemişsiniz demişler. Bunu o gün köyde bekletilirken Şehmus'tan duydum. Sonradan Mehmet Emin de bana çok defa anlatmıştır.

Derik ilçe jandarma komutanı Musa ÇİTİL bir onbaşı, bir korucu ile bir er, bir korucunun silahlarını evime doğrulttuğunu gördüm. Önce çocukları dışarı çıkarttırdım sonra da ben ellerimi kaldırarak dışarı çıktım. Korucu elindeki silahı bana doğrulttu senin evinde terörist var dedi. Ben de yok dedim içeri girip bakın bulursanız beni öldürün dedim. Onbaşı kaçan terörist bunun evinden değil komşusunun evinden çıktı. Ben onu vurup yaraladım dedi. Bunun üzerine beni bıraktılar. Köyün meydanına doğru gitmek istediğim sırada 5-10 metre ilerideki asker beni tekrar durdurdu. Erlerden biri kimliğime bakıp geri verdi. Babamın evinin yanında beklememi istediler. Abide isimli kız kardeşimi de orada tutuyorlardı. Beni çömlterek beklettikleri yerde kan birikintisi vardı. Sonradan bu kanın kardeşim Ahmet'e ait olduğunu öğrendim. 15 dakika kadar sonra beni gözaltına alınanların bulunduğu camii arkasına götürdüler. Kız kardeşim Abide'yi de köylülerin toplandığı meydana götürdüler. Sonradan öğrendiğime göre Abide'ye toplanan köylüler arasından teröriste yemek veren kardeşin Ahmet'in hanımı hangisi diye sormuşlar. Abide korkup bir şey diyememiş, üvey annem Cahide ÇEVİREN ile Ahmet'in hanımı olan yengem Hediye DURMAZ çıkıp biz buradayız demişler. Üçünü de köylülerin arasından alıp gözaltında bulunanların arasına getirdiler. Babamı, amcamın oğlu Ramazanı, üvey annemi, kız kardeşimi ve yengemi gözaltına alınanların arasından ayırıp fotoğraflarını çekmişler, ben o sırada gözaltına alınanlar arasında idim. Ancak bunları ayırıp fotoğraf çektiklerini görmedim. Sonradan duydum. Öğlen saatlerinde operasyonu yöneten gelen subay babama çocukların nerede, göster dedi. Babam da çocuklarımdan Ahmet ve Yusuf'u burada göremiyorum. Bu da benim çocuğumdur köyün imamıdır diyerek beni gösterdi. Bunun üzerine subayda babamla birlikte beni caminin doğusuna ayırdı ve kendisi gitti. Onun gitmesinden bir kaç dakika sonra ben babamın yanından ayrılıp gözaltına alınanların arasına karıştım. İkinci saatlerinde babamı Mehmet ÇİFTÇİ'nin avlusuna aldılar. Bu sırada beni de bu avlunun hemen dışında tutuyorlardı. Duvarın taşlarından biri çıkmıştı. Delikten içerisi görünüyordu. Ben bu delikten baktım. Kızıltepe'den gelen ve operasyonu yöneten uzun boylu Subay babama tokat adıyordu. Neden bu sığınağı yaptın diyorlardı. Babam da ben yapmadım kendileri zorla yaptılar diyordu. O gün babamın ayağında ayakkabı yoktu. Çıplak ayakla şubat ayının soğukunda akşama kadar bekletilmişti. Bu sırada askerler babamın ve komşumuz olan Salih BAŞÇI'nın evine bomba yerleştiriyorlardı. 100 metre kadar uzunlukta kablo bağlanmıştı. Hayvan gübresi torbalarıyla kalıpları sıkıştırıyorlardı. Başlangıçta ne yaptıklarını anlamamıştık. Babamı, amcamın oğlu Ramazanı, kız kardeşim Abide'yi komşumuz Salih BAŞÇI'nın ahırına götürdüler. Gözaltına alınacak olan şahıslarla birlikte beni de 1 km kadar yürüterek yolda bekleyen askeri araçların yanına götürdüler. Buradan da araçlarla Derik jandarma komutanlığına götürdüler. Biz yolda iken patlama sesleri duymuştuk. Daha sonra köylüler biz giderken babamı, amcamın oğlunu ve kız kardeşimi ahıra koyup patlatarak öldürdüklerini anlattılar. Cenazeleri yıkayanlardan duyduğuma göre babam ve kız kardeşimde silah yarası yokmuş. Ahırın üzerine çökmesi sonucu nedeniyle enkazın altında kalarak ölmüşler. Ramazan'ın işe yüzü tanınmayacak halde imiş. Bombanın patlaması sonucu parçalandığı konuşulmuştu. Köyümüzde bir sığınak daha ortaya çıkartılmıştı. O sığınakın sahibinin sığınağı kendi rızasıyla yaptığını düşünüyorum. Çünkü o sığınak rahatça kalınabilecek genişlikte idi. On gün dahi kalınabilirdi. Nitekim çatışmanın çıktığı gün asker sığınakta bulunan PKK'lıları yakalayamadı. Askerlerin köyden ayrılmasından sonra yerlerinden çıkmışlar. Babamın ahırında yapılan sığınak ise adeta bir tavuk kümesi genişliğinde idi. İçeride uzun süre kalmak mümkün değildi. Dumanlı köyünden benimle beraber 25 kişiyi Derik ilçe jandarma komutanlığına götürdüler. Ambarlı köyünden de 25 kişiyi gözaltına alarak bizim yanımıza getirdiler. Bunlardan 2 tanesi bayandı. Hepimizin gözleri bağlanmıştı. 50 kişi aynı odada tutuluyorduk. Oturmak yasaktı, tuvalete gitmek yasaktı. Gece 12'de oturma izni verildi, ancak yerler soğuk betonu. Tuvalet yine yasaktı, bir kaç kişi olduğu yere tuvaletini yaptı. Tutabilenler sabahleyin tuvalete gidebildiler. 9 gün boyunca bu odada soğukta bekletildik. Askerler bazen gelip önüne geleni dövüyorlardı, sürekli küfür ediyorlardı.

Gözaltına alındığım ilk gün askerlerden biri gözaltına alınan kıza kaç yaşındasın, ismin ne, seni tuvalete götürüyem gibi sorular sordu. Kız 14-15 yaşında olduğunu, tuvalete gitmek istemediğini söyleyip ağlamaya başlamıştı. Bu benim yanımdan hiç gitmiyor, benden ayrılmıyor, beni taciz ediyor demişti. Gözaltına alındığımızın ertesi günü askerler beni köye götürüp öldürülen teröristlerle köylülerin cesetlerini gösterdiler, kim olduklarını sordular. Ben teröristleri tanımadığımı, isimlerini bilmediğimi söyledim. O tarihte gerçekten bilmiyordum. Kardeşlerimin cesetlerini gösterdiler. Ahmet'in çenesi içeri göçmüştü. Mermi izi görmedim. Silahı ağzına sokup ateş ettiklerini düşündüm. Cesedi çevirmeme izin vermedikleri için kurşun izini görmedim. Kardeşim Yusuf'un, babamın, kız kardeşim Abide'nin, Ramazan'ın yüzünü göstermişlerdi. Ramazan'ın yüzü yanmış durumda idi. Mehmet Necat'ın da sadece yüzünü göstermişlerdi. 5-6 sene sonrasına kadar bu kişilerin resimleri öldürülen teröristler olarak Derik jandarma karakolunda asılı olarak tutuldu. 7-8 sene kadar da jandarma tarafından benim köye gitmem yasaklandı. Köye gitmek istediğim zaman jandarma benden para istiyordu. Karakolun borcu var 100 milyon ver, 1000 mark ver diyorlardı. Parayı doğrudan almıyorlardı. Falan kişinin dükkânına ver diyorlardı. Bu şekilde benden başka çok kişiden de para alındığını biliyorum. 2. ya da 3. gün askerler gelip Seydoş ÇEVİREN'in oğlu kim diye bağırdılar. Ben öne çıkınca da ben Kızıltepe'nin askerleriyiz şehit olan arkadaşlar bizim arkadaşlarımızdı diyerek başıma tekme vurarak yere düşürdü, başım kürsüye çarptı. Burnum kanadı. Gözlerim bağlı olduğu için yüzümü koruyamamıştım. Köyümüzde bulunan ikinci sığınakta olup ta olay günü askerlerin köyden ayrılmasından sonra çıkıp ta taşlık mevkiinde bulunan arkadaşlarının yanına giden teröristlerden biri Şiyar kod adlı olan soyadının DAĞDELEN olduğunu duyduğum bir terörist ertesi gün yakalanmış. Gözaltında bulunduğumuz sırada askerler teker teker bizi başçavuşun odasına alıp sorguluyorlardı. Sorgulanırken de gözlerimiz bağlıydı. Sonradan duyduğuma göre sorgulanan şahıslara PKK'lılar sizin evinize geldi mi, yemek verdin mi diye soruyorlarmış. Onlar da hayır gelmediler yemek vermedik deyince gözlerini açıp karşısında oturan bu teröristi gösteriyorlarmış. Teröriste de sen bunun evine gittin mi, sana yemek verdiler mi diye soruyorlarmış. Şiyar (K) PKK'lı da söylüyormuş. Bunun üzerine gözaltındakiler de kabul etmek zorunda kalıyorlarmış. Beni de başçavuşun odasına gözüm kapalı olarak götürüp sordular. Ben hiç bir teröristi evime almadım dedim. Hiç teröristleri köyde gördün mü diye sordular bende babamın evinde gördüğümü söyledim. Benim gözümü açmadılar. Sanıyorum PKK'lı olan şahıs da benim evime gelmediğini söylemiş. Yalan söylemediğimi anlayınca da gözümü açıp bu şahısla yüzleştirmediler. 9 gün gözaltında kaldıktan sonra çıkartıldığımız mahkeme tarafından serbest bırakıldık. O gün köyümüzdeki operasyonu Kızıltepe'de görev yapan uzun boylu biri yönetmişti. Köylüler binbaşı olduğunu söylediler ancak ben rütbesini bilmiyordum.

Olay günü köyümüzdeki operasyona katılanlardan birinin Atilla SEVİKÖTELİ olduğunu gördüm. Caminin önünde askeri bir aracın yanında kendisini gördüm. Yanındakilere ölenlerin sayısı altı olduğunu duydum. Olaydan 6-7 sene önce İstanbul Çekmeköy'de askerlik yaptığım sırada bölük komutanım olması sebebiyle tanıyordum. Olaydan 6 ay kadar sonra Derik'te karşılaştığım Mardin'de kamyonculuk yapan ismini hatırlayamadığım bir asker arkadaşım bölük komutanımız Atilla SEVİKÖTELİ'nin iki yıldan beri Mardin'de binbaşı olarak görev yaptıktan sonra gittiğini söylemişti.

Operasyona katılanlardan birisi de Derik ilçe jandarma komutanı Musa ÇİTİL idi. Tutanakları Musa ÇİTİL tutmuştu. Öldürülen sivil köylüleri terörist olarak tutanaklara yazmıştı.

Operasyona Bozbayır, Derinsu, Hanuk, Karataş köyü korucuları da katılmıştı. Hatırlayamadığım başka köy korucuları da vardı. Musa ÇİTİL ile birlikte bana silahını doğrultan kürçe ismi Kümtere olan köyün korucusu idi. Operasyona başlangıçta 200 kadar asker katılmıştı. Çünkü köye 12 adet Revo marka askeri aracın geldiğini görmüştük. Bu araçlar 15-20 kişi alır. Çatışma devam ederken korucular ile çok sayıda başka asker de geldi. Yaklaşık 2000 kişi oldular. Derik ilçe jandarma komutanlığına bağlı askerler çatışma başladıktan sonra yarım saat içinde gelmişlerdi. Köyümüz ilçeye 10 km mesafededir. Çok sayıda panzer gördüm. Helikopterin de köye indiğini görmüştüm. Helikopterin yaralı ve şehit askerleri götürmüş olabileceğini tahmin ediyorum.

-Müşteki Cahide ÇEVİREN'in 05.03.2012 günü Diyarbakır C.Başsavcılığında alınan ifadesinde; Seydoş ÇEVİREN gayri resmi eşimdir. Olay yerinde öldürülen Yusuf ve Abide de çocuklarımdır. Eşimin benden başka resmi nikâhlı bir eşi daha vardı. 6 sene kadar önce vefat etti. Olaydan önceki günlerde PKK'lılar köyümüze geliyorlardı. Ancak bizi devlet yanlısı, devlet ajanı olarak gördükleri için sevmiyorlardı. Eşimi ahırımıza sığınak yapılması için tehdit etmişlerdi. Ancak eşim bunu kabul etmemişti. Daha sonra yine gelip sığınak yapılması için ısrar ettiler. Avlumuzun içinde eski bir evimiz daha vardı, yanında da ahır vardı. Bu ahırın içine kendileri sığınak yapmışlar. 4-5 gün sonra bu olay oldu.

Olay günü askerlerin köye geldiklerini duyan çevredeki teröristler olay günü sığınağa gelmişler. Sabah erken saatlerde de askerler köye gelip evlerde arama yapmaya başladılar. Evimize giren askerler çay istediler. Çayı beklerken de oturuyorlardı. Bu sırada başka bir grup asker Ahmet ile beraber avlumuzdan içeri girmişler. Ahmet ahırın kapısını açacağı sırada patlama olmuş ve askerler şehit olmuşlar. Askerler de Ahmet'i caminin yanına doğru götürüp öldürmüşler. Patlama olduğunda biz gelen askerlerle birlikte içeride idik. Ne olduğunu anlamaya çalışıyorduk. Patlamadan sonra odanın penceresinden baktığımızda avluda 3 asker şehit olduğunu gördüm. Sonra da askerlerin Ahmet'i götürdüklerini gördüm. Daha sonra da Ahmet'in öldürülmüş olduğunu gördüm.

Patlama olunca yanımızdaki askerler bize eşşekoğlu eşşekler yolumuza mayın mı döşediniz diye bağırmişti. Önce bana bir tokat atmışlardı, sonra da oğlum Yusuf'a tokat attılar. Yusuf'a bizi buradan çıkartacaksın dediler. Evimizin tavanında bulunan yazın açıp kışın kapattığımız deliği genişletmesini ve buradan çıkartmasını istediler. Yusuf'ta kazma ile vurarak deliği genişletti. Sonra da bu delikten dışarıya çıkmak için kafasını uzattığında Yusuf'a ateş ettiler. Yusuf tekrar içeri girdi. Yanımızdaki askerler telsizle diğer askerlere ateş etmemelerini söylediler. Yusuf delikten dama çıktı, sonra da askerleri tek tek elinden tutarak dama çekti. Hamit bu sırada aşağıdaki ahıra indi. Bende kucağımdaki 4 aylık çocuğumla birlikte çıkıp komşumuza gittik. Kocam Seydoş diğer oda da kaldı. Hamit, Ayşe ile Hediye kaçmak isterlerken askerler tutup Hamit'i götürmüşler. Yusuf'un nasıl öldürüldüğünü görmedim. Damda iken ateş edip öldürmüşler. Amcası Abdullah'ın avlusuna düşmüş. Ben gittiğimde avluda sırtüstü yatıyordu. Göğsünde ve karnında çok sayıda kurşun delikleri vardı. Askerler beni oradan uzaklaştırdılar. Öğlen saatlerinde camiden herkesin köyden uzaklaşmasını bomba patlatılacağı anons edildi. Ben 4 aylık çocuğumu kucağıma aldım. Kızım Abide'de özürlü çocuğumu kucağına aldı. Köylülerin toplandığı yere giderken askerler önümüze çıktılar, Abide'yi kolundan çekerek bu bizimle gelecek dediler. Kucağındaki çocuğumu başka birisi aldı. Abide'yi askerler götürdü, ben de köylülerin toplandığı yere gittim. Bir saat kadar sonra bizi köyün deresinin bulunduğu kısma götürdüler. Bir süre sonra da bir korucuyla birlikte askerler kızım Abide'yi getirdiler. Anneni, babanı ve Ahmet abinin eşini göster dediler. Kızım babası Seydoş'u gösterdi. Bizi görmeyince korktu. Bende kalkıp öne çıkarak annesi benim dedim. Hediye de yanımıza geldi. Ahmet'in eşi olduğunu söyledi. Beni, eşim Seydoş'u, kızım Abide ile gelinimiz Hediye'yi götürdüler. Götürürlerken uzaktan bir korucu ile askerlerin arasında birini getirdiklerini gördüm. Yaklaşınca bu kişinin Ramazan olduğunu gördüm. Yüzü kan içerisindeydi. Caminin yanına götürdüler. Yüzümüz caminin duvarına bakacak şekilde bayanları çömeltiler erkekleri de duvara dayadılar. Yanımızda köyün halkından Selahattin İZCİ'de vardı. Koruculardan biri onu aramızdan çekip götürdü. Sonra da arkamızdan fotoğraf çektiler. Aralarında bunlar öldüreceğimiz kişiler dediklerini duydum. Seydoş, Ramazan ve Abide'yi götürdüler. Hediye ve beni caminin yakınındaki başka bir evin önüne kadar götürüp bıraktılar. Ayağıımızda ayakkabı yoktu. Şubat ayı olduğu için hava çok soğuktu. Bizi soğukta yürütmüşlerdi. Bubo'yu o sırada görmedim. Ben orada iken korucu olan babası gelerek Hediye'yi götürdü.

Ben caminin arkasında bir yerde beklerken büyük bir patlama oldu. Patlamadan sonra askerler gittiler. Patlamanın olduğu yere gittiğimizde evlerimizin ikisini de patlattıklarını gördük. Evimizin bitişiğinde bulunan Salih BAŞÇI'nın ahırını da patlatılmıştı. Eşim Seydoş, kızım Abide ile Ramazan'ın cesetlerini ahırın enkazında bulduk. Çatışma sırasında kaçan teröristlerden biri Salih BAŞÇI'nın ahırına girmişti. Bu nedenle onun ahırını da patlatmışlardı.

Köyün azalarından Mehmet Necat ARIS'ı çatışmadan sonra askerler iki katlı olan yeni evimizin altındaki ahıra götürüp öldürmüşler. Olaydan 22 gün sonra da oğlum Hamit'i serbest bıraktılar. Olay nedeniyle sorumlulardan şikâyetçiyim dedi. Şeklinde beyanda bulunduğu,

-Müşteki **Hamit ÇEVİREN**'in 05.03.2012 günü Diyarbakır C.Başsavcılığında alınan ifadesinde;

"Olay tarihinde ben 15 yaşındaydım. Babamla ile birlikte aynı evde kalıyordum. Bir avlu içerisinde iki evimiz vardı biri dedemle kalan eski evdi, yanında girişi avludan olan bir ahır vardı, birde yeni yaptırdığımız alt katı ahır evimiz vardı. O tarihte evli olan abim BUBO ÇEVİREN'in evi de bizim evin bitişiğindeydi. Olaydan önceki günlerde PKK'lılar köyümüze gelmeye başlamışlardı. Babamla eski evimizin yanına bir sığınak yapılmasını istemişti, babam kabul etmeyince onu tehdit etmişlerdi. Olaydan bir hafta öncede tekrar gelerek sığınak yapılmasını istediler. Israr edince de babam ben yapmam istiyorsanız kendiniz yapın dedi. Onlarda ahırın bir köşesini kazıp sığınak yaptılar.

Olay günü sabahleyin uyandıığımızda köye askerlerin geldiğini gördük. Ben uyandığında askerler evimize gelmişlerdi. Babamdan çay istediler. 8-9 kişiydiler oturup çayı beklemeye başladılar. O sırada başka bir asker grubu da avlumuzdan içeri girmişler, abim Ahmet'ten ahırın kapısını açmasını istemişler. Sonradan öğrendiğime göre 4 terörist sabaha karşı gelip sığınağa girmişler. Hava alamayınca sığınaktan çıkıp ahırın içinde beklemeye başlamışlar. Abim kapıyı açınca askerle karşılaşp çatışmaya girmişler. Abim kapıyı açmadan teröristler el bombasını kapının üzerindeki boşluktan avluya atmışlar. 3 asker şehit oldu 2 askerde yaralandı. Çatışma sırasında teröristlerden biri de öldürülmüş, kaçanlardan da birisi kaçarken vurulup öldürülmüş. Biri de daha sonra köy içerisinde vurulup öldürüldü. Birisi kaçarak kurtuldu. Çatışma başladığı sırada yeni evimizin ikinci katında idim. Yanımda abim Yusuf ve ablam Abide ile beş küçük kardeşim daha vardı. Çay içmeyi bekleyen askerlerde bizim yanımızdaydılar. Patlamadan sonra askerler kapıdan çıkamayız başka bir yol göster dediler. Ben tek başıma alt kattaki ahıra indim, Ayşe ablam ile Yengem Hediye de o ahıra geldiler.

Kardeşim Ayşe ile yengem Hediye vardı. Önce bulunduğumuz yerde yere yatıp bekledik, silah sesleri kesilince avluya çıktık. Silah sesleri tekrar başlayınca üçümüz dayım Abdulkadir ÇEVİREN'in evine gittik. 15-20 dk sonrada askerler gelip kaçanlar nerde dediler ve beni tanıyıp alıp götürdüler. Kaçan teröristin peşinden gidiyorlardı beni de peşlerinden götürdüler. Öğlenden sonra köye geldik, telsizle konuşan subaylardan birisinin ÇEVİREN soy isimlerin hepsini toplayın dediğini duydum. Bu sırada benim başımı duvara dayamışlardı. Bir şey göremiyordum sadece sesler duyuyordum. Telsizde ev sahibi kim onu da istiyorlar demişti. Sonrada babamın

benim diye dediğini duydum. Köye gelmemden 3-4 saat sonra beni alıp arabayla Mardin'e götürdüler. Gözüm kapalı olduğu için Mardin'in neresine götürdüklerini bilmiyorum. 21 gün gözaltında tutuldum. İşkence yaptılar. Bazı resimler gösteriyorlardı bunlar kim diyorlardı, neden sığınak yaptınız diye soruyorlardı. 21 gün boyunca gözüm kapalı tutulmuştu. Sadece yemek yerken kısmen bağı yukarı kaldırıyorlardı. Yediğimiz yemeği dahi çok zor görüyorduk. Yemekten sonra kapatıyorlardı. Hücrede beklerken gözümüzü açabiliyorduk. Köyden götürülenlerin asker olduğunu biliyorum. Ancak nereye götürüldüğümü bilmiyorum. Gözaltından çıkartıldığımdan da beni bırakanlar sivil birileriydi. Adliye ye götürüldüğümde de ifadeni kabul ediyor musun zaten senin hakkında bir şey yok ifadeni imzala git, dediler bende hazırlanan ifade tutanağını okumadan imzaladım. Savcı olduğunu zannettiğim birisi ifadeni imzala ve git demişti. Yusuf abim tavandaki tahtaların birini kırmış, üstündekiler topraklarda içeriye dökülmüş, açılan delikten önce kendisi yukarı çıkmış, sonra askerlerin elini tutup tek tek dama çıkarmış. Damdan amcam Abdullah ÇEVİREN'in avlusuna inmişler. Burada askerlerin birisi abime hem teröristleri getiriyorsun hemde çay içmeye davet ediyorsun diyerek ateş edip abimi öldürmüş. Ben bunları annemden duydum. Ayrıca olay sırasında köylülerin toplatıldığı yerden de bizim ev görüldüğünden abimden dama çıktığını ve askerleri çekip çıkarttığını köylüler görmüşler bu konu köyde herkes tarafından bilinir. Sonradan askerlerin bile bile sen bizi ölüme götürmüşsün diyerek Ahmet abimi öldürdüklerini duydum. Çatışma bittikten sonra babam Seydoş ile ablam Abide ve amcam oğlu Ramazan'ı komşumuz Salih BAŞCI'nın ahırına götürüp burada bomba patlatarak öldürmüşler. Köyümüzün azalarından Mehmet Necat ARIS'ı bizim ahırda tarayarak öldürmüşler. Olay günü köyümüzdeki operasyona hangi askeri birliklerin katıldığını bilmiyorum. Hangi köyden korucuların geldiğini de bilmiyorum. Olaydan hemen sonra Derik ilçesine taşındık. Ben halen Derik ilçesinde oturuyorum. Bubo abim ile amcam Abdullah ve çocukları olaydan yaklaşık 10 sene sonra köye geri döndüler. Benim olayla ilgili olarak bilgim ve görgüm bunlardan ibarettir, olayın sorumlularından şikâyetçiyim bulunup cezalandırılmalarını istiyorum. Olaya sebep olan öncelikle PKK'lı teröristlerdir. Evimizin avlusunda askerleri öldürmeseydiler bunlar başımıza gelmezdi. Ancak orada sorumlu olan komutanlarında bize sormadan araştırmadan ailemi öldürmeleri nedeniyle onlardan da şikâyetçiyim dedi." Şeklinde beyanda bulunduğu,

-Müşteki Sinan ÇEVİREN'in 05.03.2012 günü Diyarbakır C.Başsavcılığında alınan ifadesinde;
"Olay tarihinde ben 30 yaşındaydım. PKK'lıların köye gelip gittiğini duyuyordum. Ama ben görmedim. Hayvancılıkla uğraşıyordum. Genelde hayvanların başında oluyordum. Aile olarak ta PKK'lıları sevmediğimiz için bize gelmiyorlardı. Seydoş ÇEVİREN amcam olur. PKK'lıların gelip kendisine sığınak yapmalarını anlatmıştı. Olaydan bir hafta öncede bunların baskısına dayanamayıp sığınak yapmalarına izin verdiğini kendisi söylemişti. Olay günü evimdeydim, güneş yeni doğmuştu askerler geldi evimizi aradılar. Benim kimliğimi istediler, aldıktan sonrada kimliğimi vermediler. Evimizde arama yapıp gittiler. 10-15 dk sonra patlama sesi duyduk, o sırada yanımda bulunan askerler bu ne sesi diye sordular bende bilmediğimi söyledim. Silah sesleri gelmeye başladı. Askerler gittikten sonra avlumuzda tekrar girdik kısa bir süre sonra amcamın oğlu Yusuf ÇEVİREN'in askerleri evlerinin damına çıkarttığını gördüm. Sonrada askerle birlikte bizim avlumuzda indiler. O sırada avlumuzda inen askerler beni babamı ve küçük kardeşim Şehmus'u avlunun bir köşesine götürdüler ve burada oturun dediler. Bulduğumuz yerden duvar nedeniyle Yusuf'un olduğu yer görünmüyordu. 5-10 dk sonra silah sesleri duyduk. Askerler yanımdan gidince gidip baktık. Yusuf göğsünden vurulmuş sırt üstü yatıyordu. Göğsünde çok sayıda mermi delikleri vardı. Askerler Yusuf'un cesedini bırakıp gitmişlerdi. Ahmet'in nasıl öldürüldüğünü görmedim. Ancak çatışmadan sonra askerlerin sen arkadaşlarımızı ölüme götürdün diyerek öldürdüklerini duydum. Abisi Bubo ile kız kardeşi Ayşe ve sonradan vefat eden anneleri görmüşler. Seydoş amcamın bitişiğinde bulunan Salih BAŞCI'nın ahırına tahrip kalıpları döşemişler. Kablo çekip ahıra koydukları amcam Seydoş, kızı Abide ile kardeşim Ramazan'ı öldürmüşler. Üçünün cesedi de patlamadan sonra ahırın enkazından çıkartılmış. Hiçbirinde mermi izi yokmuş. Ben olaydan sonra gözaltına alındığım için bunları sonradan öğrendim. Gözaltında iken sürekli gözlerimiz bağlıydı. Aynı oda içerisinde bekletiyorlardı. Bizim köyden 25 kişi olduğumuzu biliyorum. Ambarlı köyünden de gözaltına alınanları aynı yere getirmişlerdi. Bunların arasında ikisinin bayan olduğunu seslerinden anlamıştık. Gözlerimiz kapalı olduğu için göremiyorduk. Günde bir sefer kuru ekme veriyorlardı. Başkada yemek vermiyorlardı. Kardeşim Şehmus ve Mehmet Emin ARIS'tan duyduğuma göre köyümüzün azası olan Mehmet Necat ARIS'ı Seydoş amcamın ahırında silahla ateş ederek öldürmüşler. Öldürülenlerden hiçbirisi silahlı değildi askerle çatışmaya girmedi, PKK'ya da yardım etmiyorlardı. Sadece Seydoş amcam tehditle ahırına sığınak yapılmasına izin vermişti. Operasyona hangi askerlerin katıldığını bilmiyorum. Musa ÇİTİL'i de tanımıyorum. Bu yüzden operasyona katılıp katılmadığımı bilmiyorum. Ancak köyden onu tanıyanlar onun da operasyona katıldığını söylüyorlar." Şeklinde beyanda bulunduğu,

-Müşteki Hediye DURMAZ'ın 05.03.2012 günü Diyarbakır C.Başsavcılığında alınan ifadesinde;
"Olayda öldürülen Ahmet ÇEVİREN gayri resmi eşim idi. Kendisinden bir oğlum bir de kızım vardır. Birisi lise mezunudur, dershaneye gidiyor. Diğeri de Anadolu Lisesi birinci sınıf öğrencisidir. İkisinin de okuyup avukat

olmalarını ve ailemizin haklarını savunmalarını istiyorum. Olaydan önce PKK'lılar köye gelerek üç defa kayın pederim Seydoş'tan sığınak yapmasını istediler. Kendisini tehdit ettiler. Kayın pederim benim ailem geniştir, evimiz yol üstündedir. Hem sizin hem de askerin baskısı altındayım. Burada sığınak yaparsam bizde ölüyoruz sizde ölüyorsunuz diyerek sığınak yapmak istemedi. Ancak PKK'lıların ısrarı üzerine korkusundan ben yapmam, yapıyorsanız kendiniz yapın demişti. Olaydan bir hafta önce iki üç gün arayla gelip tehdit etmişlerdi. Sığınak yapılmazsa sizi tarayıp öldüreceğiz demişlerdi. Bu nedenle kayın pederim sığınak yapılmasına izin verdi. Sığınağın yapılmasından beş gün sonra gelen PKK'lılara burayı yıkmak istediğini söyleyince bizden ikinci bir emir gelene kadar yıkamazsın demişlerdi. Bu konuşma sırasında bende yanlarında idim. Dört kişi gelmişlerdi. Kayın pederim sizden rica ediyorum burayı yıkalım demişti. Onlarda yıkamazsın demişlerdi. Akşam saatlerinde gelenler gitmişlerdi, sabaha doğru da bu dört kişi tekrar geldiler. Tek katlı olan eski evimizin odasına geçtiler. Kayın pederim de yanlarına gitti. Ben avluda hayvanlarla ilgileniyordum. Bazen de içeri girip çıkıyordum. Bu sırada kayın pederimin bu çukuru kapatın dediğini duymuştum. Avludaki işim bittikten sonra bende içeri girip diğer odada oturmuştum. Bu şahısların gelmelerinden bir saat kadar sonra askerler köye geldi. Eşim Ahmet ile Ahmet'in annesi Zeynep'te yanımızda idi. Askerler köye girince gelen dört terörist sığınağa girip beklemeye başladılar. Askerler köye girip tek tek evleri aramaya başladılar. Biz herhangi bir olay çıkmasını diye askerlerin biran evvel gitmesini istiyorduk. Ama onlar yeni yapılan evimizin balkonuna çıkıp çay içmek istediklerini söylediler. Bu sırada başka bir grup asker geldi. Onları eşim Ahmet karşıladı. Gelenlere arama yapıldığını söyledi, ancak onlar kendilerin de arama yapacaklarını söylediler. Eşimden de kendilerine refakat etmesini istediler. Ben evde otururken eşim askerlere ahırını göstermek üzere kapısını açmış, bu sırada sığınakta bulunan teröristlerde sığınaktan çıkıp ahırda hayvanların arasında saklanıyorlarmış. Askerin kapıyı açtığını görünce el bombasını atmışlar. Üç asker şehit oldu. Sonra da çatışma çıktı. Askerler de içerdeki teröristlerden birini vurmuşlar. Üçü ahırımızdan dışarı çıkıp kaçmaya çalışırken biri daha vurulmuş, birini de komşumuz Salih BAŞÇI'nın evine kaçtığı sırada vurmuşlar, birisi de kaçıp kurtulmuş. O sırada askerler bize sizin yüzünüzden arkadaşlarımız şehit oldu. Sizi öldüreceğiz demişlerdi. Eşimi alıp dışarı çıkardılar. Evimizin arkasına götürdüler. Silah sesi duyup oraya doğru koştuğumuzda eşimin çenesinin kırıldığını, yüzünde ve gövdesinde 17-18 tane mermi deliği gördük. Kayın biraderim olan Yusuf çay içmek için bekleyen askerleri evin tavanında açtığı delikten dama çıkarttı. Sonra da seri halde bir silah sesi duyduk. Gidip baktığımızda evimizin bitişiğinde bulunan Abdullah amcasının avlusunda vurulmuş olarak yerde yattığını gördük.

Çatışma devam ederken camiden köylülerin köprünün yanında toplanması anons edildi. Bizde çocuklarımızı alarak oraya gittik. Orada beklerken asker Abide'yi getirdi. Annesini, babasını ve abisinin eşini göstermesini istedi. Abide babası Seydoş'u gösterdi. Ancak annesi ve beni göremediğini söyledi. Askerler de yengenle anneni göster yoksa seni öldürürüz dediler. Abide'nin korktuğunu görünce biz ortaya çıktık. Erkeklerin arasından Ramazan'ı da çıkardılar. Orada beşimizi de yan yana dizip hepimizin fotoğraflarımızı çektiler sonra da caminin yanına getirdiler. Yüzümüzü caminin duvarına dayayıp arkamızdan tüfeklerin dipçikleri ile vurdular. Bu sırada fotoğraflarımızı çekip çekmediklerini ben bilmiyorum. Eşimin üvey annesi Cahide fotoğraflarımızın çekildiğini söylüyor ama ben fark etmedim. İsmi bilmediğim bir korucu senin burada ne işin var deyip oradan gitmemi söyledi. O sırada asker başka işle uğraştığı için bende oradan ayrıldım. Köylünün toplandığı yere gittim. Sonradan duyduğuma göre Cahide'yi de serbest bırakmışlar.

Seydoş, Ramazan ve Abide'yi komşumuz Salih'in ahırına götürmüşler. Bulduğumuz yerden büyük bir patlama gördük. Sonra da askerler enkazın altından cesetleri çıkardılar ve götürdüler. Askerlerde köyden gittikten sonra gidip baktığımızda evimizin ve Salih BAŞÇI'nın ahırını patlatılarak yerle bir edildiğini gördük. Seydoş, Ramazan ve Abide'nin parçalanmış elbiselerini enkazın altında bulduk.

Köyümüzün azası olan Mehmet Necat ARIS'ın da iki katlı evimizin olduğu yerde öldürüldüğünü biliyorum ancak nasıl öldürüldüğünü hatırlamıyorum.

Operasyona katılan askerlerin kim olduklarını bilmiyorum. Sadece Derik ilçe jandarma komutanı olan Musa ÇİTİL' in de operasyona katılanlar arasında olduğunu köylüler konuşurken duydum. Korucularda asker elbisesi giymişlerdi. Kimin korucu kimin asker olduğunu bilemiyordum. Tanıdığım bir korucu da yoktu. Babam korucu değildi. Dumlupınar köyünde bulunan bir petrol istasyonunda bulunan bekçiydi. Kocamı öldürenlerden şikayetçiyim dedi.” Şeklinde beyanda bulunduğu,

-Müşteki Züleyhan İZCİ'nin 05.03.2012 günü Diyarbakır C.Başsavcılığında alınan ifadesinde;

“Olay sırasında ölen Ramazan ÇEVİREN benim gayri resmi eşimdir. Kendisinden 3 çocuğum vardır. Bu olaydan sonra bir daha evlenmedim. Olaydan önce köyümüze PKK'lıların geldiğini görmedim. Ancak olaydan bir kadar önce köylüyü toplamışlardı. Eşim o toplantıya bir sefer katılmıştı. Kendisi bana istemediği halde korktuğu için toplantıya gittiğini anlatmıştı.

Olay günü sabah saatlerinde askerler köye geldiler. Evlerde arama yapmaya başladılar. Askerlerin aramayı bitirip evimizden ayrılmalarından bir kaç dakika sonra çatışma oldu. Askerler eşimi de yanlarında götürmüşlerdi. Çatışma çıkınca eşimin akıbetini merak ettim. Biz içeride çocuklarla birlikte kalmıştık. Çatışma saat 9'da başlamış 11'de bitmişti. Sonra da camiden köyü boşaltmaları için anons edildi. Ben de çocuklarımla birlikte evden çıkıp köylülerin toplandıkları yere gittim. Kadınlarla ile erkekler ayrı yerlerde toplanmışlardı. Eşim de

erkeklerin arasında idi. Askerler gelerek eşim Ramazan'ı, amcası Seydoş'u, Seydoş'un eşi Cahide'yi, kızı Abide'yi ve gelini Hediye'yi götürdüler.

Köyün içinde büyük bir patlama oldu. Askerler patlamanın olduğu yere gittiler. Cesetleri çıkarıp battaniyenin içine koyup çıkardılar. Bulduğumuz yer yüksek bir yer olduğu için olanları görebiliyorduk. Bir süre sonra ambulans geldi, cesetleri Derik devlet hastanesine götürdü. Saat 16:00 sıralarında askerlerin köyden ayrılmasından sonra da biz köye dönebildik. Seydoş ÇEVİREN'in evlerinin ve Salih BAŞÇI'nın ahırının patlatıldığını gördük. Enkazdan ölenlerin elbiselerini, ayakkabı parçalarını bulabildik. Kocamın hiç bir suçu yoktu. Sadece çobanlık yapardı. PKK'lılarla da hiç bir ilgisi yoktu. Amcası Seydoş'tan dolayı soyadı ÇEVİREN olduğundan dolayı öldürülmüş olabilir. Ancak amcasının da PKK ile ilgisi yoktu. Köyde devlet yanlısı olarak tanınırdı." Şeklinde beyanda bulunduğu,

-Tanık Mehmet Emin ARIS'in 14.05.2012 tarihinde alınan ifadesinde;

"Olayın meydana geldiği 16/02/1993 tarihinde Derik ilçesi Dumanlı köyünde ikamet ediyordum, bu olayda ölenlerden Mehmet Necat ARIS benim ağabeyimdir, sabah 06:00-07:00 sıralarında Çataltepe ve Kayacık Köylerinde operasyon yapan askerler bizim köyümüze operasyona geldiler, önceki günlerinde de o bölgedeki Derik'in diğer köylerinde de operasyon yapmışlardı, askerler köye girip evlerde ve ahırlarda arama yapıyorlardı, askerlerin sayısı çok fazlaydı, bir rakam veremem, 300-500 olabilir, daha fazla da olabilir, saymadım ancak 10-15 tane DOÇ kamyonları ile gelmişlerdi, komutanlarda Land Rover araçlarla gelmişlerdi, komutanların üzerinde kamuflaj vardı ancak rütbelerinin olduğu giysileri görünmüyordu, köye ilk geldiklerinde yanlarında korucular yoktu, köylülerin öldürülmelerinden sonra korucular gelmişlerdi, tanıdığım bir korucu yoktu, askerlerin neredeki ve hangi birliğe bağlı olduklarını bilmiyorum.

Köyün camisi hoparlöründen herkesin evlerinden çıkıp köyün meydanında toplanmaları anons edildi, köyün muhtarı köyümüze bağlı olan Beşkavak Mezrasında oturuyordu, askerler köy meydanından arama yapacakları evin sahibi ile azalardan birini götürüyorlardı, arama yapılan evinde ve ahırında arama yapılan şahıs geri geliyordu, aramaların başlamasından 1-2 saat sonra, saat 08:00-09:00 arasında Seydoş ÇEVİREN'in evinin bulunduğu bölgeden patlama sesi geldi, bir duman yükseldi, çatışma sesleri duyuldu, ben bu sırada meydana kalabalığın arasındaydım, köyün 1. azası olan Mehmet Necat'ta yanımdaydı, yaklaşık yarım saat sonra Derik İlçe Jandarma Komutanı Üsteğmen Musa ÇİTİL köy meydanına geldi, ağabeyim Mehmet Necat ARIS'a seslenerek "aza gel buraya, dinini Sinkaf ettiğim" dedi, abim kalabalığın arasından çıktı, onu Seydoş ÇEVİREN'in ahırına götürdü, 5-10 dakika sonra Musa ÇİTİL tekrar yanımıza geldi, kalabalık arasından rastgele beş on kişiyi çağırdı, aralarında ben de vardım, bizleri askerlerle birlikte köyün içinde dolaştırıp işler veriyorlardı, benimle birlikte hatırladığım kadarı ile Şeymus ÇEVİREN, Yusuf BAŞARAN'ı Seydoş ÇEVİREN'in ahırının bulunduğu yere götürdü, Ahmet ÇEVİREN'in cesedini evinin avlusundan alıp dışarı çıkarttık, kapının önüne koyduk, Musa ÇİTİL bizi yüzümüz duvara gelecek şekilde duvara yaslatıp bekletti, yarım saat kadar sonra da Musa ÇİTİL'in talimatı ile askerler ile birlikte Yusuf ÇEVİREN'in cesedini evlerinin arkasında Hasan ÇEVİREN'in evinin avlusundan alıp Ahmet ÇEVİREN'in cesedinin yanına getirdik, tekrar duvara yaslanıp beklemeye başladık, bu sırada abim de Seydoş ÇEVİREN'in ahırının dibinde çömelmiş şekilde bekliyordu, Musa ÇİTİL abime "aza gel" diyerek ahırın içine soktu, kendisi de ahıra girdi, ben yüzüm duvara dönük vaziyette beklerken abimi çağırdığını duyunca kafamı çevirip bakmıştım, Musa ÇİTİL'in abimi arkasından ittirerek ahıra soktuğunu görmüştüm, Musa ÇİTİL'in elinde G-3 tüfek vardı, onunla birlikte askerlerin de ahıra girdiğini görmedim, ağabeyimden önce ahıra giren askerlerin olup olmadığını bilmiyorum, ben yanımdaki Şeymus ve Yusuf'a "abimi de ahıra soktular, onu öldürecekler" dedim, 5-10 dakika sonra içeriden silah sesleri geldi, bir 5-10 dakika daha geçince üçümüzü ahıra soktular, ağabeyim öldürülmüş yerde yatıyordu, abimin cesedini alıp ahırın dışına çıkardık, Yusuf ve Ahmet ÇEVİREN'in cesetinin yanına koyduk, çatışmada öldürülen üç teröristin cesedini de getirip öldürülen köylülerin yanına koyduk, Musa ÇİTİL bize cesetleri tek tek göstererek kim olduklarını sordu, biz korktuğumuz için hiçbirini tanımadığımızı söyledik, Musa ÇİTİL askerlere "Bunları götürün" dedi, bizi götürüp meydana bekleyen kalabalıktan ayrı bir yerde yüzükoyun yere yatırdılar, yaklaşık bir saat o şekilde bekledikten sonra yanımıza başkalarını da getirdiler, yaklaşık 20-30 kişi askerler eşliğinde Derik'e doğru yürüyerek götürmeye başladılar, 1-2 km gittikten sonra askeri doç aracı geldi, araca binince gözlerimizi bağladılar, bizi alıp Derik İlçe Jandarma Komutanlığına götürüldük, yaklaşık 9-10 gün gözaltında tutuldum, gözaltına iken beni bir odaya götürüp gözlerimi açtılar, içerde üzerinde askeri kamuflaj olan isminin daha sonra Şiyar (K) Süleyman DAĞDELEN olduğunu öğrendiğim şahsı göstererek bunu tanyor musun diye sordular, tanımadığımı söyledim, onun beni tanıdığını söylediler ben de "çobanlık yaparken beni görmüştür, ben onu tanımam" dedim, benim yanımda Süleyman DAĞDELEN konuşmadı, benim çıkartılmamdan sonra ne konuştuğunu bilmiyorum, Gözaltında iken de sürekli olarak gözlerimiz bağlıydı, gözaltında iken işkence şekli olarak bilinen Filistin askısı yaptılar, bizi tekerlek lastiğinin içine sokup jop ile vuruyorlardı, bu şekilde gördüğüm işkence nedeni ile aradan 19 sene geçmesine rağmen sol ayağımda ve omzumda ağrı vardır, ağırlık kaldıramıyorum, serbest bırakıldıktan sonra Viranşehir'de Dr. Mehmet Salih TANRICA'nın muayenehanesine giderek tedavi gördüm, ağrı kesici, iltihap kurutucu ilaçlar verilmişti, röntgen filmi çekilmedi, özel laboratuvarlarda kan tahlilleri de yapılmıştı,

ancak sonuçları elimde yoktur, başka bir yerde olduğunu da zannetmiyorum, Dr. Mehmet Salih Bey Viranşehir Tıp Merkezinde doktorluk yapmaktadır.

Ben gözaltına alınmadan önce Dumanlı köyünde sürekli olarak çobanlık yapıyordum, sadece öğle ve ikinci arasında sıcak saatlerde eve geliyordum, akşamları arazide hayvanların yanında kalıyordum, bu yüzden köye içerisinde teröristlerin kimlerin evinde barındıklarını bilmiyorum, eniştem Mehmet KANDİK'in evinde sığınak yapıldığını daha sonra duymuştum, kimlerin yaptığını bilmiyorum.

Ağabeyim daha önceden Musa ÇİTİL'in ilçe jandarması olduğu dönemlerde de gözaltına alınıp işkence görmüştü, Seydoş ÇEVİREN'in ahırında sığınak olduğunu da olaydan sonra öğrendim, nasıl ve kimler tarafından yapıldığını bilmiyorum, Jandarmada ifadem alınırken gözlerim kapalı idi, imza atarken açmış olabilirler, ifademde ne yazıldığını bilmiyorum, ben olaydan önce teröristleri eniştemin evinde hiç görmedim. Seydoş ÇEVİREN, Ramazan ÇEVİREN, Abide ÇEVİREN'in ahıra kapatılarak öldürüldüklerini serbest bırakılıp köye döndükten sonra öğrendim, olaydan sonra önce İncesu köyüne taşındık, daha sonra Viranşehir'e taşındık, halen Viranşehir'de ikamet etmekteyim. Ağabeyimin öldürülmesi ve haksız yere gözaltında tutulup işkence görmem nedeni ile şikayetçiyim. Benim olayla ilgili olarak bilgim ve görgüm bunlardan ibarettir” şeklinde beyanda bulunduğu görülmüştür.

Olaydan sonraki günlerde yakalanan Şiyar Kod adlı terörist SÜLEYMAN DAĞDELEN ifadesinde, Dumanlı köyünde bazı şahısların kendilerine yardım ettiğini, Seydoş ÇEVİREN'den ahırında sığınak yapmasını istediklerini, yapmaması halinde öldürmekle tehdit ettiklerini, başka bir gün de geldiklerinde Seydoş'a sığınak yapıp yapmadıklarını sorduklarını, yapmadığını söylemesi üzerine bir tabanca satın alıp kendilerine vermekle cezalandırdıklarını, sığınağı yapmazsa öldüreceklerini söylediklerini, üçüncü sefer gittiklerinde sığınak yapılmasını kabul ettiğini, oğullarından Ahmet ile kendi arkadaşlarının ahırda sığınak yaptıklarını, olay günü askerlerin yaklaştıklarını görünce Dumanlı köyündeki iki sığınağa saklandıklarını, kendisinin sığındığı sığınağı askerlerin bulamadıklarını, Seydoş'un ahırına saklanan arkadaşlarının askerle çatışmaya girdiklerini, silah seslerini buldukları yerden duyduklarını, askerlerin köyden ayrılmasından sonra bu sığınağın bulunduğu yerden çıkıp Taşlık mevkiindeki sığınaklarına gittiklerini, oradan çıkıp kendi köyüne giderken askerlere yakalandığını beyan etmiştir.

NETİCE VE OLUŞAN KANAAT:

Müşteki ve tanık beyanlarının birlikte değerlendirilmesinde beyanların aynı doğrultuda olmaları, birbirlerini doğrulamaları ve nakzetmemeleri nedeniyle doğru olma ihtimalinin yüksek olduğu, ayrıca Derik İlçe J. K. lığının Derik Cumhuriyet Başsavcılığına sunduğu Musa Çitil imzalı 22.02.1993 ve 24.02.1993 tarihli yazılarda, sivil vatandaşların da olayda terörist şahıslardan sayılmak suretiyle toplam 9 teröristin öldürüldüğünün ileri sürülmesine karşılık Derik savcılığının DGM savcılığına gönderdiği Görevsizlik kararında, maktulleri “sivil vatandaşlar” olarak nitelendiren 1993/32-12 sayılı görevsizlik kararı ile ölen şahısların terörist olmadığı, terörist unsurlara yardım ve yataklık yaptıklarına dair herhangi bir delil elde edilemeyen vatandaşlar olduklarının belirtildiği, maktulleri köyde gerçekleşen çatışma bittikten, köylülerin kendilerine karşı herhangi bir düşmanca harekette bulunmadıkları sırada öldürüldüğü, bu şahısların suçlu olduklarına dair herhangi bir bilgiye sahip olmamasına rağmen şüphelinin olay günü bu şahısları yukarıda belirtildiği şekliyle öldürerek terörist olduklarını iddia ile atılı suçu işlediği kanaatine ulaşılmıştır.

2. OLAY:VECDİN AVCIL'IN ÖLDÜRÜLMESİ(12.06.1994)

Vecdin Avcıl'ın olay tarihinde Derik İlçe Jandarma Komutanlığı görevlilerince gözaltına alındığı, şahsın teröristlerin sığınaklarının gösterilmesi ve yerlerinin tespiti için araziye çıkarıldığı, teröristlerin bulunduğu mağaraya yaklaşıldığında 1'i bayan 3 teröristin ateş etmesi üzerine Vecdin Avcıl'ın öldüğü, 3 teröristinde öldürüldüğü, müşteki beyanına göre 4 şahsın açılan büyük bir çukura birlikte gömülmüş olduğu, yine maktulün oğlu olan müştekinin belirttiğine göre 4 cesedin gömülmesine yardım eden ve çukuru açan kepeç operatörünün ‘cesetlerden birinin çıplak bayan olduğunu görünce, inançlarımıza göre bayan ile erkeklerin aynı yere gömülemeyeceğini, 2 mezar kazılması gerektiğini söylediğini, bunun üzerine jandarma komutanının kendisine vurduğunu ve “bunlar insan değil hayvan, hayvanın erkeği ile dişisi aynı yere gömülebilir, bir kuyu kaz yoksa seni de öldürür o kuyuya gömerim” dediğini’ naklettiği, maktulün şüpheli bir şekilde öldürülerek terörist olduğu bahanesiyle Derik Kimsesizler mezarlığına gömüldüğü iddia edilmiştir.

Müşteki YASİN AVCIL beyanında 1994 yılı yaz aylarında babası VEJDİN AVCIL'ın Kızıltepe'den gelen işçileri ile harmanda çalışırken Derik'e bağlı Adakent köyüne gelen jandarmanın köylüleri meydana topladıktan sonra evlerde arama yaptıklarını, içerde sığınak olabileceği düşüncesiyle kontrol etmeden kendilerine ait ahır bomba ile patlattıklarını, ancak sığınak bulunmadığını, evlerinde de suç unsuruna rastlanmadığını, jandarmanın

babası Vecdin Avcıl'ı, yanındaki işçiyi, köy muhtarının oğlunu ve yeğenini gözaltına aldıklarını, işçiyi aynı gün serbest bıraktıklarını, muhtarın oğlunu 12 gün sonra, yeğenini de 25 gün sonra serbest bıraktıklarını, Babası gözaltında iken teslim olan bir bayan itirafçının gösterdiği kırsaldaki sığınağa babasını götürdüklerini, babasını öne sürdüklerini, sığınaklardaki teröristlerin el bombası attıklarını, jandarmanın da sığınaktakilere ateş ettiklerini, babasının arada kalarak öldüğünü, sığınaktaki 2 si erkek 1'i bayan 3 teröristin de öldürüldüğünü, babasının bu 3 teröristle birlikte Derik kimsesizler mezarlığına gömüldüğünü, belediyenin o dönemdeki kepçe operatörü ile 2009 yılında konuştuğunu, operatörün o tarihte gece saat 03.00 sıralarında jandarmanın kendisini evinden alarak kepçesiyle birlikte mezarlığa götürdüklerini, bir mezar kazarak araçtaki 4 cesedi gömmesini istediklerini, cesetlerden birinin çıplak bayan olduğunu görünce, inançlarımıza göre bayan ile erkeklerin aynı yere gömülemeyeceğini, 2 mezar kazılması gerektiğini söylediğini, bunun üzerine jandarma komutanının kendisine vurduğunu ve "bunlar insan değil hayvan, hayvanın erkeği ile dişisi aynı yere gömülebilir, bir kuyu kaz yoksa seni de öldürür o kuyuya gömerim" dediğini, bu sırada telsizle bir arada durmamaları talimatı verildiğini, jandarmanın mezarlık içinde dağılarak saklandığını, kendisinin geniş bir kuyu kazıp, bayan cesedini kepçedeki battaniyeye sarıp kuyuya yatırdığını, erkek cesetlerini de aynı kuyuya 1 metre uzaklarına gömdüğünü, erkek cesetlerinden birinin üzerinde oduncu gömleğinin bulunduğunu, ikisinin üzerinde ise terörist kıyafeti bulunduğunu" anlattığını, mezarın yerini gösterdiğini, kazının yapıldığını öğrenince Muş'tan Derik'e gittiğini, ancak kazıya yetişemediğini, kazının yapıldığı yerdeki diğer mezarların da 1994 yılında gömüldüklerini, kepçe operatörünün daha sonra emekli olduğunu, mezarlığın karşısında araba yıkamacılığı yaptığını, son zamanlarda felç olup yatalak olarak evinde yattığını duyduğunu ileri sürmüştür.

Bu olayla ilgili sığınaktaki teröristlerin de çatışma sonucunda öldürüldükleri gerekçesiyle Diyarbakır DGM savcılığı tarafından takipsizlik kararı verilmiş, daha sonra da evrak imha edilmiştir.

Başka bir iddiayla ilgili olarak Derik Cumhuriyet Başsavcılığına yapılan suç duyurusu ve fethi kabir talebi üzerine yapılan fethi kabir işleminde 1'i kadın 4 adet ceset bulunduğu, bu cesetlerin birinin Vecdin Avcıl'a ait olabileceğine dair oluşan şüphe nedeniyle Vecdin'in oğlundan alınan numunelerin çıkarılan kemiklerle karşılaştırılması için Adli Tıp Kurumuna gönderildiği, cevaben yeni örneklerin istendiği, Cumhuriyet Başsavcılığımızca eldeki örneklerle mukayese yapılması yönünde tekrar yazı yazıldığı, rapor geldiği zaman mahkeme dosyasına sunulacağı, soruşturmanın ciddiyeti ve zamanaşımının yakınlığı gibi hususlar nedeniyle kamu davasının açılması gerektiği kanaatine varıldığı,

NETİCE VE OLUŞAN KANAAT:

Maktulün teröristlerle gerçekleşen çatışma sonucu vefat ettiği, kim tarafından öldürüldüğünün kesin belli olmadığı, terörist olduğuna dair herhangi bir emare olmamasına rağmen terörist gibi gösterilerek kimsesizler mezarlığına gömüldüğü, iddiaya göre maktulün bilerek öne sürüldüğü ve ölümüne sebebiyet verildiği, cenazenin gömülme şeklinin bu algıyı kuvvetlendirdiği, şüphelinin olay tarihinde Derik İlçe jandarma Komutanı olması sebebiyle iddia konusu eylemlere dahlinin bulunduğu, bu sebeple gerçekleşen neticeden sorumlu olduğunu kanaatine varılmıştır.

3.OLAY:MUSTAFA AYDIN'IN ÖLDÜRÜLMESİ(04.01.1994)

Derik ilçesinde taksicilik yapan MUSTAFA AYDIN'ın kimliği tespit edilemeyen Servet kod adlı itirafçının ihbarı üzerine Musa Çitil tarafından olaydan 2-3 ay önce iki defa yolunun kesilip darp ve tehdit edildiği, olay günü de akşam saatlerinde müşterisini Beşkavak köyüne bıraktıktan sonra Derik ilçesine dönerken Derik Elektrik Trafo Merkezinin yakınında beyaz bir otomobilin maktulün önünü kesip durdurduğu, sivil giyimli iki kişinin araçtan indikleri, Mustafa'yı araçından indirip kendi plakası çamurla kapalı olan araçlarına aldıkları, birisinin de Mustafa'nın aracına bindiği, 2 aracın birlikte Derik İlçesine doğru gittikleri, ertesi sabah saatlerinde de Mazıdağı'na doğru götürülüp, Mazıdağı sınırlarında kendi arabasına bindirildikten sonra kafasına bir el ateş edilip öldürüldüğü ileri sürülmüştür. Bununla ilgili yürütülmüş soruşturmada Mazıdağı Savcılığı, suçun tasarla olarak işlendiğine dair delilin bulunmadığı, 765 sayılı TCK'nın 102/2 maddesine göre 15 yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğu ve bu sürenin geçmiş olduğu gerekçesiyle 29.02.2011 tarihinde takipsizlik kararı vermiştir.

Düzenlenen ölü muayene tutanağına göre, Mazıdağı jandarma komutanlığı tarafından Derik –Mazıdağı yolunda arabada bulunan bir erkek cesedinin akrabaları tarafından Mazıdağı Sağlık Ocağına getirildiğinin bildirilmesi üzerine 01.04.1994 tarihinde saat 11.00 sıralarında sağlık ocağına gelindiği, ABDULLAH AYDIN'ın kimlik tanığı olarak alınan ifadesinde, kardeşinin çalıştığı taksi durağına gelen ABDULKADİR isimli şahsın, Mustafa'nın Mazıdağı younda kaza yapıp takla attığını ve şarampole yuvarlandığını söylemesi üzerine bir taksi tutup gittiğini, taksinin Derik'ten gelirken sağ tarafa burun üstü düştüğünü, ön ve yan camlarının parçalandığını gördüğünü, Derik Savcılığına bilgi verdiğini, Mazıdağı sınırlarında öğrenince Mazıdağı jandarması ile birlikte

cesedi sağlık ocağına getirdiklerini, kardeşinin bir dűřmanının olmadığını, kimin öldürdüğünü bilmediklerini beyan etmiştir.

Cesedin incelenmesi sonucunda, sol kař letarinde giriş yapıp frontal kemik sađ yarısını palyeter kemiğin gezmot kapsayan 10x10 cm genişliğinde beynin ve gözün hernasasyonu yol ačan çıkış deliği, yine aynı şekilde vertekste yan yana birbirinden bağımsız iki kurşunun giriş yaptığı beyni ve sađ gözü parçalayarak çıktığı, vücudun yüz kısmının beyin hasarasyondan mütevellit yüze doğru beyne sıçradığı, çok miktarda katılaşmış kan olduğu, ölüm morluğunun yüz kısmında teşekköl etmiş olduğu görüldü.

Jandarma tutanağı

04.01.1994 günü saat 08.30 sıralarında Derik-Mazıdağı karayolunda kendisine ait 47 KA 409 plakalı Renault marka taksi ile Derik istikametinden Mazıdağı istikametine gitmekte iken Sağmal köyü yol ayırımına yaklaşık 40 metre mesafede olduğu, yolu kimliği ve sayısı tespit edilemeyen silahlı PKK terör örgütü mensuplarınca kesilen MUSTAFA AYDİN isimli şahsın aracın içinde başına kaleşnikof marka tüfekte 2 el ateş edilmek suretiyle öldürüldüğu, aracın vitesinin boşa alınarak şarampole itildiği, aracın Derik istikametinden gelişe göre sağda şarampole (dolgu yapılmış) yola 5 metre mesafede dolgunun bitimine 3 metre kala durduğu, sol yan ön kapısının camının ve ön camının parçalanmış olduğu, araçta çekirdek giriş ve çıkış izinin bulunmadığı, aracın içinde boş kovan ve çekirdeğin olmadığı, maktulün otopsi için Mazıdağı sağlık ocağına gönderildiği, maktulün otopsisinde sırasında çıkan 1 adet boş kovanın ekspertiz raporu için Mardin il jandarma komutanlığına gönderilmif olduğu belirtilmiştir.

Ekspertiz Raporu

Diyarbakır Bölge Krim. Pol. Lab. nın 1994/286 uzmanlık sayılı raporu ile elde edilen 1 adet kovanın 7,62x39 mm çapında olduğu, arşivde kayıtlı silahlar ile atılıp atılmadığının araştırılması için KOT: 3732 sırasında geçici olarak alıkonulduğu bildirilen kovanın 08.02.1994 tarihinde aynı bölgede MEHMET-RAMAZAN VE AHMET EREK'in öldürülmesinde kullanılan iki silahtan birinden atıldığı (arşivin 3913 sırasında kayıtlı 3 adeti ile çeşitli karakteristik özellikler yönünden uygunluklar bulunduğu) tespit edilmiştir.

Mazıdağı savcığı evrakı 1994/2 sayılı soruştırmaya kaydederek 94/13 sayılı Görevsizlik kararı ile Diyarbakır DGM'ye gönderilmif, DGM savcığı da 30.11.1999 tarihli görevsizlik kararı ile maktulün terör örgütü tarafından öldürüldüğüne dair delil bulunmadığı gerekçesiyle evrak iade edilmiştir.

MÜŞTEKİ VE TANIK BEYANLARI:

Müşteki **AYSEL AYDİN**

Maktulün eři 18.01.2000 tarihinde alınan ifadesinde, eşinin bir dűřmanının olmadığını, olay günü bir müşterisini Beřkavak köyüne götürdüğünü, dönerken iki araç tarafından durdurulduğunu, kendi aracına 2 şahsın binerek gittiklerini, ertesini sabah da öldürüldüğünü duyduğunu beyan etmiştir.

Müşteki **ABDULLAH AYDİN**

Mustafa AYDİN kardeşim olur. Ben 1980 yılında köyden Derik ilçe merkezine taşındım. 1982 yılından beri Derik ilçe Milli Eğitim Müdürlüğünde memur olarak çalışıyorum. Kardeşim Mustafa 1992 ortalarında ya da sonlarına doğru Dumanlı köyünden Derik ilçe merkezi Ceviz Pınar mahallesine taşındı. Taşınmasından önceki bir yıl içerisinde iki defa gözaltına alınmıştı. Birinde 3-4 gün Derik ilçe jandarma komutanlığında tutulduktan sonra savcılığa çıkartılıp serbest bırakılmıştı. Sanıyorum bir gösteri esnasında yakalanmıştı. Bundan bir kaç ay sonra da evinden alınıp önce Derik ilçe jandarma komutanlığına sonra da Mardin il jandarma komutanlığına götürüldü. 14 gün gözaltında kaldıktan sonra Mardin savcılığından serbest bırakıldı. Birkaç ay sonra da babamın da baskısı ile köyden Derik'e taşındı. Kardeşim köydeyken de taşındıktan sonra da kendisine ait otomobile taksicilik yapıyordu.

Ölmeden dört-beş ay önce kardeşim Karacadağ eteklerinde bir köye bir tanıdığımın düğününe gitmiş, düğünü jandarma basmış, daha doğrusu o civardaki köylerde arama yaparken düğün yerine de gelmişler. Başlarında yüzbaşi Musa ÇİTİL varmış. Kardeşime "sen gözüme çok batıyorsun" demiş. Orada bir iki saat bekletmiş sonra da bırakmış.

Aynı günlerde yüzü gözü morarmış şekilde yanıma gelmişti. Kızıltepe'den dönerken arkasından sivil bir otomobilin selektör yaparak durmasını istediğini, aracını kenara çekip durduğunu, arkasından gelen aracın da durduğunu, içinden yüzbaşi Musa ÇİTİL'in sivil kıyafetli olarak çıkıp yanına geldiğini, nereden geldiğini sorduğunu, kendisinin de müşteriyi Kızıltepe'ye bırakıp oradan döndüğünü söylediğini, Musa ÇİTİL'in de "Beni takip mi ediyorsun, sen fazla yaşadın, seni gebertirim" diyerek tehdit ettiğini ve yumrukla vurduğunu anlatmıştı. Kardeşime yüzbaşının neden kendisini tehdit etmiş olabileceğini sordum. O da "bilmiyorum, herhalde taksicilik yaptığım için bana gıcık oluyor." demişti.

04/01/1994 tarihinde kardeşimin cesedi Mazıdağı-Derik yolunda ve Mazıdağı sınırlarında arabasının içerisinde kafasından vurulmuş olarak bulundu. Soruştırmayı Mazıdağı savcılığı yaptı. Failleri tespit edilemedi.

Kardeşim öldürülmeden önce Derik'te oturan ve Urfa'da inşaatı bulunan bir müteahhitle birlikte çalışıyordu. Bu müteahhitin soyadı IŞIK idi. İsmi Nurullah ya da benzer bir isimdi. Şuan da İzmir de ya da Mersin de olduğunu zannediyorum. Müteahhiti sabahleyin Urfa'ya götürüp bazen orada kalıyordu, bazen de müteahhiti getiriyordu. Öldürüldüğü gün müteahhitin Urfa'ya gitmeyeceğini söylemesi üzerine taksi durağına gitmiş, Beşkavak köyü muhtarı Halil EKTİREN'i köyüne götürmüş, muhtardan sonradan öğrendiğime göre, giderken cezaevinin önünde jandarmanın yol kontrolü yapmışlar, kendilerini de durdurup nereye gittiklerini sormuşlar, kardeşim müşterimi Beşkavak köyüne götürüyorum demiş, kendisine de muhtar nereye gidiyorsun diye sormuşlar, o da eve gittiğini söylemiş, akşam saatlerinde geri dönerken yolda tanıdığı bir çobanı görüp korna çalarak selam verip geçmiş, az ileride Derik Elektrik Trafo Merkezinin yakının da beyaz bir otomobil Mustafa'nın önünü kesip durdurmuş, sivil giyinimli iki kişi araçtan inmişler, Mustafa'yı araçından indirip kendi araçlarına almışlar, birisi de Mustafa'nın aracına binmiş, Derik'e doğru gitmişler, bu aracın plakası çamurla kapalı imiş, bunları bu çobanın anlatımı üzerine halk arasında konuşuluyor, çoban kim olduğunu çok araştırdım ancak tespit edemedim. O yol üzerinde Söğütözü köyü ve Kayalar mezrası vardır. Bu köyden biri olduğunu düşünüyorum. Ben o tarihlerde bu köye gidip araştırmıştım ancak kimse konuşmamıştı.

Aynı gün akşam saatlerinde jandarmanın karakolunun karşısında tandırda çalışan bayanların da jandarmanın karakoluna iki beyaz otomobilin arka arkaya girdiğini görmüşler, bu da halk arasında konuşuluyordu. Ben bu bayanların kim olduğunu araştırmadım.

Diyarbakır yolu üzerinde bulunan Kale Mahallesi'nde oturan bir çoban geceleyin saat 03:00 sıralarında hayvanlarına yem vermek için dışarı çıktığı sırada beyaz bir otomobil ve arkasında da bir panzerin geçip Mazıdağ'na doğru gittiğini görmüş, panzer yarım saat-bir saat içerisinde geri dönmüş, önünde giden otomobil yokmuş, bunu da halk arasında konuşulması nedeniyle öğrendim. Bu çobanı çok araştırdım, o civarda oturanlara bunu kimin gördüğünü sordum ancak kimse söylemedi. Tahmin ettiğim birisini de sen mi gördün diye sordum, o da ben bir şey görmedim dedi. Bu kişi o tarihlerde 45-50 yaşlarında idi. İsmi bilmiyorum. Daha sonra evi satın sanıyorum İstanbul'a göç etmiş. Ben o tarihteki komşularından sorarak ismini öğrenmeye çalışacağım. Kardeşimin hiç bir düşmanı yoktu, kendisini Musa ÇİTİL'den başka tehdit eden de yoktu. İlçede taksicilik yapıyordu. İki defa gözaltına alınmış olması ve Musa ÇİTİL tarafından tehdit edilmesi nedeniyle kendisine PKK ile bir ilişkisinin olup olmadığını sordum. Yemin ederek hiç bir ilişkisinin olmadığını, taksicilik yaptığı için Musa ÇİTİL'in kendisine gıcık olduğunu söylemişti. Bende bu bölgeyi terk etmesini, İstanbul'a taşınmasını istemiştim. O da kabul etmişti. Ancak bir hafta sonra öldürüldü.

Kardeşimin öldürüldüğü günlerde Derik içerisinde halk arasında PKK'dan ayrılan SERVET kod adlı bir itirafçının sürekli jandarmanın ile birlikte çalıştığını, PKK'lılara kimlerin yemek verdiğini, yardım ettiğini söylediğini, operasyonlara katıldığını konuşuluyordu. Kardeşimin öldürülmesinden bir ay kadar sonra da jandarmanın önünden geçerken oradaki sivil bir şahsı göstererek Servet budur demişti. Bu itirafçının kardeşimi tanıyıp tanımadığını, kardeşim ile ilgili bir ihbarda bulunup bulunmadığını bilmiyorum." demiştir.

Müşteki REŞAT AYDIN ifadesinde;

Abim Mustafa AYDIN 1992 yılında Dumanlı köyünden Derik ilçe merkezine taşınmıştı. Kendisi taksicilik yapıyordu. 1993 yılı şubat ayında köyde meydana gelen çatışmadan sonra Musa ÇİTİL abime kafayı taktı. "Sen gözüme batıyorsun" dedi. İki defa Musa ÇİTİL kendisinin önünü kesip dövmüş, eve yüzü gözü morarmış halde gelince kim yaptı diye sorduğumuzda, müşteri götürdüğü Kızıltepe'den dönerken Musa ÇİTİL'in önünü kestiğini nereden geldiğini sorduğumu sonrada kendisine vurduğunu, "Sen gözüme çok çarpıyorsun, fazla yaşadın" diyerek tehdit ettiğini bize anlatmıştı. Bir kaç hafta arayla bu şekilde iki defa önünü kesip kendisini dövmüştü. O günlerde bir seferde gözaltına alıp bir gece tutmuştu. Ertesi sabah serbest bırakmıştı. Bunlar öldürülmesinden 2-3 ay önce meydana gelmişti. Gözaltından çıktıktan sonra Derikli olan ve Urfa'da inşaat işine başlayan bir müteahhitin yanında kendi taksisiyle çalışmaya başlamıştı. Her sabah müteahhiti Şanlıurfa'ya götürüp akşam getiriyordu. Bu müteahhitin ismini hatırlamıyorum. Olayın olduğu günlerde sabahleyin Urfa'ya gitmek üzere evden çıkmış ancak müteahhit bugün işimiz iptal oldu gitmeyeceğiz deyince taksi durağına gitmiş. Hacı Halil olarak bilinen Halil EKTİREN kendisini Beşkavak köyüne götürmesini istemiş. Derik çıkışında jandarmanın kontrolü varmış. Kendisine nereye gittiğini sormuşlar. O da yanındaki müşteriyi Beşkavak köyüne götürdüğünü söylemiş. Köye gittiklerinde akşam saatleri olduğu için Hacı Halil geç oldu burada kal demiş ancak abim belki sabah erken saatte Şanlıurfa'ya gitmem gerekir diyerek kalmamış. Bunları daha sonra Hacı Halil bize anlatmıştı.

Akşam saatlerinde ilçeye dönerken Derik'in girişinde elektrik santralinin olduğu yerde jandarmanın kontrol noktasında durdurmuşlar, arabadan indirip jandarmanın aracına bindirmişler. Abimin arabasının plakasını da çamurla kapatmışlar. Abimin arkasından arabasına da Derik ilçe jandarmanın komutanlığına götürmüşler. Bunları gören kürtçe ismi Kataru köyünde oturan bir çobandan duymuştum. Bu çobanın ismini bilmiyorum. Karakolun arka kapısından arabanın girdiğini jandarmanın hemen karşısındaki tandırda bulunan kadınlar görmüşler. Ertesi sabah saat 4:00 -5:00 sıralarında da ismini bilmediğim başka bir çoban, Derik'in çıkışında şuan da devlet hastanesinin bulunduğu civarlarda beyaz bir taksinin önde panzerin de arkada Mazıdağ'na doğru gittiğini görmüş. Yarım saat kadar sonra da panzerin tek başına döndüğünü görmüş. Bu çobanın evi Derik'in çıkışında yol kenarında bulunuyordu. İsmi araştırıp öğrenmeye çalışacağım. Abimin cesedi derik ile Mazıdağ arasında

Mazıdağı sınırları içerisinde arabanın içinde kafasından tek kurşunla vurulmuş olarak bulundu. Babam Mazıdağı savcılığında ifade verip şikayetçi oldu. Musa ÇİTİL Dumanlı köyüne gidip babama "ihtiyar sen rahat durmuyorsun" demiş. Babam da "sen oğlumu öldürmüşsün rahat durmasam ne yapacaksın, yetmiş yaşına gelmişim, bana ne yapabileceksin" demiş. Bunu bize daha sonra vefat eden babam anlatmıştı. Abimin öldürülmesi ile ilgili olarak yürütülen soruşturma Mazıdağı'nda idi. Akibetini bilmiyorum. Abimin öldürülmesinden bir kaç hafta sonra da Güli ailesi olarak bilinen isimlerini hatırlamadığım üç şahısta aynı yerde öldürüldü. Önce birini öldürmüşler, daha sonra da cesedi göstermek için ailesinden iki kişiyi götürüp onları da öldürmüşler. bu olayın ayrıntılarını bilmiyorum. Ancak Derik ilçesinde konuşulmuştu. O tarihlerde Servet (K) adlı bir itirafçı köylere gelip bana para vermezseniz sizin PKK'lı olduğunuzu söylerim deyip köylülerden para alıyordu. Abim bu kişiden hiç bahsetmemişti. Ancak bu cinayetler işlenmeye başladıktan sonra herkes Servet (K) adlı itirafçıdan bahsetmeye başlamıştı. Servet (K) isimli itirafçının isiminin ne olduğunu ve şuanda nerede olduğunu bilmiyorum. Kendisini hiç görmedim. O tarihte Musa ÇİTİL'in yanında imiş. Bu cinayetlerden sonra onun ismi duyulmaya başlanmıştı “ demiştir.

1.Olayda müşteki sıfatıyla ifadesi alınan Bubo Çeviren ise ifadesinin devamında “Köyümüzde oturan Mustafa AYDİN sevilen biriydi. PKK ile bir ilgisi olduğunu hiç duymadım. Ancak bir otomobili vardı. Musa ÇİTİL Mustafa AYDİN'a sen bu arabana PKK'lılara erzak taşıyorsun demiş. Mustafa korkarak evini Derik ilçe merkezine taşımıştı. Öldürülmeden iki ya da üç ay önce Derik'in bir köyünde Musa ÇİTİL ile karşılaşmış, Musa ÇİTİL kendisine buralarda ne arıyorsun, kaybol yoksa seni öldüreceğim demiş. Urfa da bir müteahhidin yanında arabası ile çalışmaya başlamıştı. O tarihlerde bizde Derik'e göç ettiğimiz için Mustafa ile sık sık görüşüyorduk. Müteahhidin bir işi nedeniyle Derik'e gelmişti. Bir kaç gün evinde kalacaktı. Derik'in dört yol mevkiinde Zeytin pınar mahallesi yolunda Toros marka arabası ile giderken yakalayıp Mazıdağı yolu üzerinde Hami çeşmesi mevkiinde durdurup aracın içindeyken kafasına üç kurşun sıkarak öldürmüşler. Cesedi orada bulundu. Cenazesini ben yıkadım.” Şeklinde beyanda bulunmuştur.

Ekspertiz raporunda Aşağıda anlatılacağı gibi olaydan 1 ay kadar sonra 08.02.1994 tarihinde aynı bölgede MEHMET, RAMAZAN VE AHMET EREK'in öldürülmesinde kullanılan iki silahtan birinden atılan kurşunlarla Mustafa Aydın'ın öldürülmesinde kullanılan tüfekten atıldığı tespit edildiği, bu şekilde bu şahısları öldürenlerin aynı şahıslar olduğu kanaatinin güçlenmiştir.

NETİCE VE OLUŞAN KANAAT:

Müşteki ve tanıkların beyanlarının aynı doğrultuda olduğu, müştekinin şüphelinin düşmanca tutumlarına ve tehditlerine maruz kaldığı, birkaç kez dövüldüğü ve belirli sürelerle alıkonulduğunun anlaşıldığı, maktulün şüpheli tarafından öldürülmesi iddiasının ciddi olduğu, zira maktulün alıkonulmasından önceki tavrının bu izlenimi güçlendirdiği, ayrıca maktulü öldürmede kullanılan kaleşnikov tüfeğin 1 ay sonra 3 kişinin daha öldürülmesi olayında kullanıldığı tespit edildiği, bunun cinayetlerin aynı şahıslarca yapıldığını gösterdiği, Ereğ kardeşlerin öldürülme şeklinin şüpheli üzerinde yoğunlaşan suçlu işlediğine dair kuşkuyu arttırdığı, toplanan delillerin şüphelinin maktulü öldürdüğüne dair yeterli şüphe oluşturduğu kanaatine varılmıştır.

4.OLAY: : 1- MEHMET EREK 2-RAMAZAN EREK 3-AHMET EREK'in öldürülmesi (06.02.1994)

Maktullerden Mehmet EREK'in akşamleyin eve gelmediği, ertesi gün İzzettin, Ahmet, Ramazan EREK ve Ramazan ERDEM kahvehanede otururken Mazıdağı yolunda bir cesedin bulunduğu konuşulunca Mehmet EREK olacağını düşüncesiyle Ramazan EREK'in otomobili ile gitmek üzere yola çıktıkları, Derik'in çıkışında yapılan yol kontrolü esnasında jandarma tarafından araçlarının da durdurulduğu, kimliklerinin alındığı, jandarma görevlilerinin bir süre sonra Ahmet ve Ramazan EREK'in kimliklerini geri verdikleri, Ramazan ERDEM ile İzzettin EREK'in bir süre bekledikten sonra arabadan çıkıp yanlarına giderek kimliklerini sordukları, jandarmanın yol kenarında bekleyen panzerdeki görevlilerin yanına gönderdikleri, bir kaç dakika beklemelerinden sonra panzerden bir jandarmanın çıkıp kimliklerini verdiği, geriye dönüp baktıklarında Ramazan EREK'in arabasının olmadığını gördükleri, Ahmet ve Ramazan'ın gitmiş oldukları, jandarma görevlilerinin arabadakilerin acil işimiz var diyerek gittiklerini söylediği, tanıkların yürüyerek Derik'e geri dönecekleri esnada oradaki görevlilerden birinin bizde Derik'e gidiyoruz sizi götürelim dediği ve panzerle onları Derik ilçe jandarma komutanlığına götürüp, bahçesinde panzerden indirdikleri ileri sürülmüştür. ertesi gün eve dönmeyen Mehmet Ereğ ile jandarma kontrol noktasında kaybolan Ahmet ve Ramazan Ereğ'in cesetleri Derik - Mazıdağı yolu kenarında Mazıdağı sınırlarında bulunmuştur. Olay yerinde bulunan kovanların 2 farklı kaleşnikov

marka tüfek ile atıldığı, bu tüfeklerden birinin bir ay önce aynı yerde cesedi bulunan Mustafa Aydın'ın öldürülmesinde de kullanıldığı ekspertiz raporuyla tespit edilmiştir.

Mazıdağı savcılığı tarafından görevsizlik kararı ile Diyarbakır DGM savcılığına gönderilmesi üzerine 1994/1267 sırasına kaydedilen soruşturma evrakının incelenmesi sonucunda;

Olay Yeri tespit Tutanağı

07.02.1994 günü saat 20.00 sıralarında Mazıdağı- Derik karayolu yakınında Gümüşpınar köyü Hezas mezrasına 1 km mesafede bir erkek cesedinin görüldüğünün öğrenilmesi üzerine, sabah saat 06.30 sıralarında belirtilen yere gelindi. Derik karayolunun 16. km snde yolun 10 metre uzağında yatar vaziyette bir cesedin bulunduğu, cebinden çıkan belgelerden MEHMET EREK olduğu, başından vurulduğu, yakınında 41-42 numaralı altı düz çizgili, kısa topuklu ayak izinin bulunduğu, cesede 1,5, 2 ve 3 metre uzaklıkta olmak üzere toplam 3 adet kalışnikof tüfeğe ait boş kovanın bulunduğu,

Yine yolun solunda 47 KA 627 plakalı Renault Station marka aracın yol işaret levhasının önünde önü Mazıdağı istikametinde olarak bulunduğu,

Birinci cesedin bulunduğu yerin 100 metre kadar uzağında yolun sağ tarafındaki mıcır birikintisinin kenarındaki kayalıkların arkasında 2 erkek cesedinin daha olduğu görüldü. Üzerlerinden çıkan kimliklerden birinin RAMAZAN EREK, diğerinin de AHMET EREK olduğu, onların da başlarından vurulmuş olduklarının görüldüğü, bu cesetlerin 3, 4.5 ve 10 metre uzaklarında toplam 3 adet kaleşnikof tüfeğe ait boş kovan bulunduğu, Ayrıca olay yerine 150 -200 metre Mazıdağı tarafında yol kenarından geçen telefon hattından kesilmiş 50 metre uzunluğundaki telin yolun üzerinde olduğu görülmüştür.

Otopsi ve Ölü Muayene Tutanağı

Jandarma tarafından 07.02.1994 günü saat 18.00 sıralarında Mazıdağı-Derik Karayolu üzerinde bir şahsın öldürülerek bırakıldığına duyum olarak alındığının ve gerçeklik derecesinin araştırıldığına bildirilmesi üzerine gerekli tedbirlerin alınması emri verildi. Ertesi sabah saat 08.00 sıralarında cesetlerin bulunduğu bildirilmesi üzerine olay yerine gelindi. Cesetlerin yerlerine işaret konulup bir arada toplandığı görüldü.

1 numaralı ceset RAMAZAN EREK: Oksipital bölgede orta hattın 7 cm solunda 1 adet kurşun giriş deliğinin, oksipital bölgede orta hattın 7 cm solunda ve yüzde sağ elmacık kemiği üzerinde 2 cm çapında parçalı kurşun çıkış deliklerinin bulunduğu, sırtta sağ skapula üzerinde 1 adet kurşun giriş deliğinin bulunduğu, en az 8 saat önce, uzun namlulu yivli otomatik silahla YAKIN ATIŞ sonucu öldüğü,

2 numaralı ceset AHMET EREK: Başın sağ mandubula angullariz hizasından sağ kulak temporal kemik, sağ barietal ve sağ oksipital kemiği içine alacak şekilde kemik fraktörü, derin doku kaybı ve beyin lasersiyonu içerdiği, ateşli silah atış yerinin sağ mandula angullariz hizasında olduğu, yüzün ve kafanın sağ tarafının parçalandığı görüldü. En az 8 saat önce uzun namlulu yivli otomatik silahla BİTİŞİK ATIŞ sonucu öldüğü,

3 numaralı ceset MEHMET EREK: Sağ yanakta bir adet kurşun giriş deliği, sol yanakta etrafi parçalı yaklaşık 20 cm çapında çıkış deliğinin, ayrıca kafa arkasında oksipital kemiğin hemen altında kurşun çıkış deliğinin olduğu, buradan beyin dokusunun herniye olduğunun görüldüğünün, ağız, kulak ve burundan bol miktarda kan geldiğinin, göğüs sağ memesinin 2 cm altında kurşun giriş deliğinin, sırtta sol skapula orta hattından 10 cm sol tarafta 9. Kosta hizasında kenarları parçalı 2 cm çapında çıkış deliğinin bulunduğu, ölüm morluğunun ve katılığının gelişmiş olduğu, yakın atış sonucu öldüğü,

1. ve 2. cesedin Mazıdağı-Derik istikametine göre yolun sağında ve dereyatağına doğru bulunan cesetler olduğu, 3 cesedihni ise yolun sol tarafında bulunan ceset olduğu tespit edilmiştir.

JANDARMANIN 08.02.1994 GÜNÜ ALDIĞI İFADELER

Ali Ergin : 07.02.1994 günü Seyfi Erek ile birlikte Mehmet Erek'i aramak için Mazıdağı'na gelmiştik. Yolda ceset görmedik. Buradan da Diyarbakır'a gittik. Bu şahısların düşmanları yoktu.

Mehmet Emin Erek : Oğlum Ramazan Derik Emniyet amirliğinin yakınında dükkan işletir. En son 07.02.1994 günü saat 10.00 sıralarında gördüm. Mehmet Erek son olarak 06.02.1994 günü saat 17.00 sıralarında Derik'te görülmüştür. Mehmet ve Ahmet işsiz idiler. Düşmanları yoktu.

Seyfi Erek : Mazıdağında oto elektrikçiliği yaparım. Kardeşim Mehmet ve kuzenlerimin ne zaman evden ayrıldıklarını bilmiyorum. Düşmanları yoktu.

JANDARMANIN FEZLEKESİ

16.02.1994 tarihli Mazıdağı savcılığına hitaben yazılan üst yazıda, PKK'luların maktullerin hareketlerini takip ederek Mazıdağ'dan Derik'e gidecekleri esnada Gümüşpınar köyü Hezas mezrasını geçtikten sonra yola gerilen tel ile RAMAZAN EREK'in idaresindeki 47 KA 627 plakalı aracı durdurup Ramazan ve Ahmet'i aracın içinden alıp kayalıkların arkasında, Mehmet'i ise taş ocağının önünde öldürdükten sonra aracı bir tur yaptırıp Mazıdağ istikametine çevirdikleri, yolun dar olması nedeniyle çevrilirken aracın yoldan çıktığı değerlendirilmiş, olay yerinde bulunan 6 kovan ekspertiz raporu için Mardin İl jandarma Komutanlığına gönderilmiştir.

Ekspertiz Raporu

Diyarbakır Bölge kr. Pl. Lab. nın 02.05.1994 tarihli 1994/924 uzmanlık sayılı ekspertiz raporuna göre, gönderilen 6 adet 7.62x39 mm çapındaki kovanlar (3-3) olmak üzere iki ayrı silahtan atılmıştır. Arşivdeki kovanlarla karşılaştırılmak üzere arşivin kod. 3913 sırasında geçici olarak alıkonulduğu bildirilen kovanlardan 3 ünün 04.01.1994 tarihinde aynı bölgede MUSTAFA AYDİN'in öldürülmesinde kullanılan silahtan atıldığı (arşivin 3732 sırasında kayıtlı kovan ile çeşitli karakteristik özellikler yönünden uygunluklar bulunduğu) tespit edilmiştir.

Evrak 16.02.1994 tarihli görevsizlik kararı ile Diyarbakır DGM savcılığına gönderilerek 1994/1267 sırasına kaydedilmiştir.

TANIK BEYANLARI:

-Bubo ÇEVİREN'in 05.03.2012 günü Diyarbakır C.Başsavcılığında alınan ifadesinde özetle;

“.....Bu olaydan 20-25 gün kadar sonra Servet kod adlı bir itirafçı soyadını bilmediğim Güli ve Zübeyde oğlu Mehmet isimli şahsın yanına gelmiş, Mehmet Servet'in PKK'dan ayrılıp itirafçı olduğunu bilmiyormuş. Mehmet'e sen çoktan beri bizi sormuyorsun, bizi unuttuysun, gel seninle biraz dolaşalım demiş. Arabaya bindirip Mustafa AYDIN'ın öldürüldüğü yere götürmüş ve orada öldürülmüş. Bunu duyan yakınları cesedini almak için oraya gitmişler, jandarma oraya gidenlerden sadece iki kişinin yaklaşmasına izin vermiş, diğerlerini geri çevirmiş. Aynı gün izin verilen iki kişi de aynı yerde öldürülmüşler. Bu kişilerden birinin isminin Ramazan olduğunu biliyorum, diğerini bilmiyorum. O günlerde komşum olan Mustafa AYDIN'ın taziyesi devam ediyordu. Gelenlerin anlatmasıyla bu olaydan haberdar oldum. Ayrıntıları bu kişilerin yakınlarından öğrenilebilir. Bu olayların Musa ÇİTİL tarafından planlandığı Derik ilçesinde konuşulmuştu. Mustafa AYDIN'ı Musa ÇİTİL'den başka tehdit eden kimse yoktu. Diğerlerinin de bildiğim kadarıyla düşmanları yoktu.” Şeklinde beyanda bulunduğu,

-Cafer EREK'in 25.04.2012 tarihinde alınan ifadesinde;

Ölenlerden Mehmet EREK ağabeyimdir, Ahmet EREK amcamdır, Ramazan EREK'de diğer amcam Mehmet Emin'in oğludur, abim Mehmet EREK öldüğü sırada 30 yaşındaydı, hayvan alım satımı yapardı, evimiz Derik ilçesinin 1 km dışında olan Zeytinlik mahallesinde idi, ailemizin hiçbir düşmanı yoktu, ailemizde suça karışan, gözaltına alınan, soruşturma geçiren kimse yoktur, öldürülenlerin hiçbiri daha önce tehdit almamışlardı, hepsi kendi hallerinde işlerinde güçlerinde insanlardı, abim Mehmet EREK 5 Şubat 1994 te sabah çarşıya çıkmak üzere evden çıkmış, akşam eve gelmeyince yengem bizlere söyledi, komşulara gören olup olmadığını sorduk, kimse görmemiş, ertesi gün amcam Ahmet ile kuzenlerim Ramazan ve İzzet bir de uzaktan akrabamız Ramazan ERDEM kahvede otururken Derik'in 10 km dışında Mazıdağı sınırları içerisinde yol kenarında bir cesedin bulunduğunu kahvedeki konuşmalardan öğrenmişler, önceki akşam ağabeyim de eve gelmediği için merak edip bakmak istemişler, Ramazan EREK'in arabası ile oraya gitmek için yola çıkmışlar, Derik'in çıkışında bir panzer kendilerini durdurmuş, kimliklerini kontrol ettirmişler, Ramazan ERDEM ile İzzetin EREK'i panzere alıp Derik İlçe Jandarma Komutanlığına götürüp akşam saatlerinde de onları serbest bırakmışlar, amcamı ve kuzenim Ramazan'ı ise kendi arabaları ile oradan götürmüşler, o akşam Ahmet ve Ramazan EREK'den haber alamadık, ancak yol kenarında bulunan cesedin abime ait olduğu haberini aldık, bu haberi nasıl, kimden aldığımızı hatırlamıyorum, amcam ve kuzenim de götürüldüğü için korkumuzdan abimin cesedini almaya gidemedik, hatta ailemizden erkek olanlardan hiçbiri kendi evimizde dahi yatamadık, o geceyi başka yerlerde geçirdik, ertesi sabah aynı yerde Ahmet ve Ramazan EREK'inde cesetlerinin bulunduğu haberi geldi, akrabalarımızdan çok sayıda kişi ile birlikte cesetlerin bulunduğu yere gittik, cesetlerin üçü de yol kenarındaydılar, Mehmet EREK Mazıdağı'na giderken sağ tarafta diğerleri de sol tarafta idiler, Ahmet ve Ramazan'ın elleri telle bağlı idi, ağabeyimin başından vurulduğunu gördüm, diğerlerinin neresinden vurulduğunu bilmiyorum, cesetler bize jandarma tarafından teslim edildi, alıp evimize getirdik, yıkama işlemlerini yaptık, sivil bir otomobil ile gelen sivil görevliler cenazeleri otomobile koyup mezarlığa defnedeceklerini söyleyerek gittiler, kimse mezarlığa gelmesin dediler, defin işlemleri için tanımadığımız 3-4 kişinin mezarlığa götürüldüğünü sonradan duyduk. Bu olaydan sonra ailemizden kimse cesaret edip şikayetçi olamadı, soruşturmayı takip edemedik, akıbetini bilmiyoruz, bildiğim kadarı ile o tarihlerde olayla ilgili olarak ifade veren kimse olmamıştır, İzzetin EREK şu anda Derik'in bir köyünde çalışıyor, müracaat etmesini söyleyeceğim, Ramazan ERDEM babası Hüseyin ERDEM'in tedavisi için Diyarbakır Eğitim ve Araştırma Hastanesinde yoğun bakımda yatan babasının başında beklemektedir, kendilerinin müracaat etmeleri gerektiğini söyleyeceğim, ancak bu konularda konuşmaktan korkuyorlar, ifade verip veremeyeceklerini bilmiyorum.

Bu olayların olduğu tarihlerde Derik ilçesine Servet kod adlı itirafçı ile İlçe Jandarma Komutanı Musa ÇİTİL'in yaptığı konuşuluyordu, o tarihlerde Mustafa AYDIN da aynı mevkiide öldürülmüştü, gözaltına alınıp kaybolan çok kişinin olduğu da konuşulmuştu. Mazıdağında oto elektrikçiliği yapan abim Mehmet Şerif EREK bana 1995 yılında Mazıdağı MHP İlçe Başkanlığına göstererek "Bu Derik'te daha önce görev yapan Servet (K) adlı

itirafçısıdır" demişti. Gerçek ismini bilmiyorum, şu anda nerede olduğunu da bilmiyorum dedi." Şeklinde beyanda bulunduğu,

-İzzedin EREK'in 02.05.2012 tarihinde alınan ifadesinde;

"Mehmet EREK amcam Şeyhgül'ün oğludur. Ahmet EREK amcamdır. Ramazan EREK de amcam Mehmet Emin'in oğludur. 1994 yılı şubat ayında Mehmet EREK'in akşamleyin eve gelmediğini ertesi sabah öğrendik. Kahvehanede amcam Ahmet EREK ile kuzenim Ramazan EREK ve Ramazan ERDEM ile birlikte dördümüz oturuyorduk. Kahvehane de Mazıdağı yolunda bir cesedin bulunduğu konuşulunca Mehmet EREK olacağını düşünüp Ramazan EREK'in otomobili ile gitmek üzere yola çıktık. Derik'in çıkışında yol kontrolü yapılıyordu. Bizim aracımızı da durdurdular ve kimliklerimizi aldılar. Bir süre sonra Ahmet ve Ramazan EREK'in kimliklerini geri verdiler. Ramazan ERDEM ile benimkini vermediler. Biz bir süre bekledikten sonra arabadan çıkıp yanlarına gittik, kimliklerimizi sorduk. Yol kenarında bekleyen panzeri işaret ederek panzerdeki arkadaşlarımızdan alacaksınız dediler, bizde panzerin yanına gittik. Bir kaç dakika bekledikten sonra panzerden bir jandarma çıkıp ikimizin kimliklerini verdi. Geriye dönüp baktığımızda Ramazan EREK'in arabasının olmadığını gördük. Görevlilere sorduk, arabadakilerin acil işimiz var diyerek gittiklerini söyledi. Bizde yürüyerek geri Derik'e döneceğimiz esnada oradaki görevlilerden biri bizde Derik'e gidiyoruz sizi götürelim dediler. Panzere bindik, bizi Derik ilçe jandarma komutanlığına götürdüler. Komutanlığın bahçesinde panzerden inip evimize gittik. Aile büyüklerine yaşadıklarımızı anlattık.

Ertesi gün üçünün de cesedini Mazıdağı yolu üzerinde bulunduğu haberi geldi. Bu haberin nasıl geldiğini, kimin getirdiğini hatırlamıyorum. Aile büyüklerimiz giderek cesetleri teslim alarak getirdiler. Yıkayıp kefenlediler. Ben defin için mezarlığa gitmedim. Jandarmanın mezarlığa kalabalık gelmesin, bir kaç kişi gelsin dediğini duydum. Mezarlığa kimlerin gittiğini de bilmiyorum.

Mehmet EREK Şanlıurfa'da imam hatip lisesinde okuyordu. Okulu bırakıp geldi, evlendi, hayvan ticareti ile geçimini sağlıyordu. PKK ile kesinlikle bir ilişkisi yoktu.

Amcam Ahmet EREK süt fabrikasından emekli olmuştu. Adana'dan yeni gelmişti. Derik'te ev yapıyordu. Onun da PKK ile bir ilişkisi yoktu.

Ramazan EREK önceleri market işletiyordu. Ölmeden bir sene önce marketi devretti. Kendi arabası ile köylere gidip peynir alıyordu, ilçe merkezine getirip dükkanlara satıyordu. Herhangi bir şirkete çalışıp çalışmadığını bilmiyorum. Ama köylerden peynir toplayıp getirdiğini biliyorum. Onun da PKK'lılara yardım ettiğini, onlarla bir ilişkisinin olduğunu duymadım. Her üçünün de düşmanı yoktu. Hiç kimseden tehdit almıyorlardı. Neden öldürüldüklerini bilmiyorum. Ahmet ve Ramazan EREK'in o gün başka acil işleri yoktu. Birlikte yoldaki cesede bakmaya gidecektik. Kendiliklerinden bizi yolda bırakıp haber vermeden gitmeleri mümkün değildir." Şeklinde beyanda bulunduğu,

-Ramazan ERDEM'in 02.05.2012 günü alınan ifadesinde;

"Mehmet, Ramazan ve Ahmet EREK'le uzaktan akrabayız. Aynı mahallede otururuz. 1994 yılı şubat ayında hatırlamadığım bir gün kahvehanede otururken Mehmet EREK'in akşam eve gelmediğini duymuştum. Kahvede Ahmet, İzzettin ve Ramazan EREK ile birlikte oturuyordum. O sırada kahvehaneye gelen hatırlamadığım birisi Mazıdağı yolu üzerinde bir cesedin olduğunu söyleyince gidip bakmak istedik. Ramazan'ın arabası ile yola çıktık. İlçenin çıkışında jandarma bizi durdurup nüfus cüzdanlarımızı aldı. Sonra da Ramazan ile Ahmet'in nüfus cüzdanlarını geri verdi. İzzettin ile bana siz bizimle birlikte geleceksiniz dediler ve arabadan indirdiler. Bizi panzerin yanına götürdüler. Orada beklerken arabamızın gitmiş olduğunu gördük. Yoldaki jandarmaya sorduk, onlarda arabadakilerin işimiz var diyerek gittiklerini söylediler. Jandarma bizi panzere bindirip ilçe jandarma komutanlığına götürdüler. Karakolun bahçesinde bizi indirip nüfus cüzdanlarımızı verdiler ve serbestsiniz dediler.

Ramazan ve Ahmet EREK'in acil ve önemli başka işleri yoktu. Birlikte yoldaki cesede bakmaya gidiyorduk. Jandarmanın durdurup bizi araçtan indirip panzerin yanına götürmesinden sonra bizi orada bırakıp kendiliklerinden gideceklerini zannetmiyorum. Bu nedenle durumlarından şüphelenip merak etmiştik. Dönünce de ailelerine anlattık. Ancak yapabileceğimiz bir şey yoktu. Ertesi gün Mazıdağı yolunda üçünün cesedinin de bulunduğunu öğrendik. Aileleri gidip getirdiler. Defnedilecekleri sırada jandarma geldi, kalabalık istemiyoruz, bir kaç kişi gelsin gömsünler demişti. Bu nedenle mezarlığa gidemedik. Zeytinpınar mahallesinden 5-6 ihtiyarın mezarlığa götürüp defnettiklerini duymuştum.

Bu şahıslarının üçünün de düşmanları yoktu. Tehdit edildiklerini duymamıştım. PKK terör örgütü ile herhangi bir ilişkileri de yoktu. Neden öldürüldükleri hakkında hiç bir fikrim yoktur." Şeklinde beyanda bulunmuştur.

NETİCE VE OLUŞAN KANAAT:

Maktullerin en son jandarmanın yol kontrolünde görüldükleri, 4 kişi beraber gelmişken bir anda 2 kişinin arabayla 'aceleleri olması' sebebiyle diğer 2 şahsı bırakıp gitmelerin makul olmadığı ve tecrübe kurallarına

aykırı olduğu, bu 2 şahsın bu şekilde kaybolduktan sonra ateşli silahla öldürülmeleri, burada kullanılan tüfeğin 1 ay önce Mustafa Aydın'ın öldürülmesinde de kullanılması olay tarihinde İlçe Jandarma Komutanı olan şüpheli üzerindeki şüpheyi arttırdığı, belirtilen cinayetlerin bu şahsın bizzat veya yönlendirmesi şeklinde gerçekleştiğine dair dava açmaya yeter derecede şüphe oluştuğu görülmüştür.

5. OLAY:MEHMET FAYSAL ÖTÜN'ÜN ÖLDÜRÜLMESİ (01.10.1994)

Maktulün eşi NURAN ÇELİK ifadesinde;

1994 yılı Eylül ayında eşim Mehmet Faysal ÇELİK ve kayın biraderim İbrahim Halil ÇELİK ile birlikte İstanbul ilinde tarım işçiliği yapıyorduk, kayın biraderim bizim yanımızda kalmıyordu ancak birlikte çalışıyorduk, bizim ile birlikte çalışan Derik ilçesi Kürtçe ismi Künteri olan köyden olan Sabiha IŞIK isimli kızı kaçırmıştı, kızın ailesi de bizim ile birlikte çalışıyordu, yanımıza gelip İbrahim Halil kızımızı kaçırmış, ne yaparsanız yapın demeye başladılar, birkaç sefer gelip gittiler, olaydan bir gün önce de Yalova -Çınarcık ilçesinde iken kızın akrabaları toplanıp eşimi bir yere götürmek istemişler, eşim gitmek istemeyince "o zaman git memlekette akrabalarımı getir" diyerek eşimi göndermişler, eşim de yanımıza gelir gelmez üzerini değiştirip 2 Ekim günü Derik'e gitmek üzere yola çıkmıştı, Derik'te bulunan amcasının oğlunu da arayıp araba bulup kendisini karşılamasını istemişti, saat 16:00-17:00 sıralarında yanımızdan ayrılarak otagara gitti, ertesi gün saat 12:00 sıralarında otobüsten inecekti, saat 22:00'de ve 03:00'te bize telefon açmıştı. O tarihlerde bir akrabamızın evinde kalıyorduk, telefonda şüpheli bir durumdan söz etmedi, ancak kızın ailesinin akrabalarının bir şey yapacağından korkuyorduk, Derik Üçyol ile Viranşehir arasında bulunan Kürtçe ismi Şawalat olan köyün yakınlarındaki jandarma arama noktasında otobüs durdurulmuş, eşimi otobüsten indirip Mardin'e götürmüşler, oradan da Derik İlçe Jandarma Komutanlığına götürmüşler, bütün akrabalarımız eşimin götürülmesinden sonra onu aramaya başlamıştık.

Derik Merkez Karakol Komutanlığına kömür taşıyan ismini Ali olarak hatırladığım soyadını TEMEL olabileceğini zannettiğim şahsa eşim "Dayıma haber ver gelsin" demiş, Ali'nin dediğine göre kendisi karakolun avlusuna kömür boşaltırken eşim kendisini görüp pencereden seslenmiş, Ali de eşimin dayısı Abdullah TANRISEVER'e söylemiş, eşimin gözaltına alınmasından 4-5 gün sonra eşimin dayısı Derik İlçe Jandarma Komutanlığında gidip eşimi görmek istemiş, yanında götürdüğü sigara ve yiyecekleri vereceğini söylemiş ancak oradaki askerler içeri girmesine izin vermemişler, eşim dayısının sesini duyup pencereden dayısına seslenmiş, ben sadece seni görmek istemiştim, git işin üzerinde durun, belediye başkanlarına söyleyin beni bırakınlar, işkence yapıyorlar, beni öldürebilirler demiş, hatta dişini kırdıklarını yemek de yiyemeyeceğini söylemiş, dayısı yanında götürdüğü yiyecekleri de geri götürmüş. O günden sonra kayın validem hergün sabah namazından sonra eşimin tutulduğu karakolun önüne gidip beklemeye başladı, 5-6 gün bu şekilde gitti, son seferinde birlikte gitmiştik, ben yolun karşısında otururken kayın validem karakolun önünde nöbet tutan bir asker ile konuşuyordu, askere bakıyorduk oğluna bir şey yapıp yapılmadığını soruyordu, birlikte gittiğimiz gün askerin "Burada boş yere beklemeyin, onu bozdular, götürdüler" dediğini bana söyledi, o günden sonra bir daha askeriyenin önüne gitmedik, öldürülmüş olabileceğini düşünmeye başladık, bir yerde ceset bulunduğunu duyduğumuzda dayımız gidip bakıyordu, eşimin gözaltına alınmasından 27 gün sonra Çınar İlçe Mezarlığına gömüldüğünü öğrendik, savcılığa gidip sorduğumuzda bizim öğrenmemizden 12 gün önce cesetin çoban ve korucular tarafından arazide bulunduğunu, cesetin 4 gün kadar arazide kaldığını öğrendik, cesetin çevresinde 38 adet kaleşnikof kovanın bulunduğunu öğrendik, dosyadaki ceset fotoğraflarına baktık, teşhis ettik, savcılık da bu cesetin kimliğini araştırıyordu, bizim fotoğraftan teşhis etmemizden sonra Çınar Savcılığı mezarı açıp bize ceseti gösterdi, biz tekrar cesetin eşim olduğunu teşhis ettik, cesetin baş kısmı yoktu.

Çınar Savcılığında verdiğimiz ifadelerde kayınbiraderimin kaçırdığı kızın akrabalarının iftirası ile gözaltına alınmış olabileceğini, sonra da korucu olan akrabaları tarafından öldürülmüş olabileceğini söylemiştik, kızın babası İzzettin IŞIK, abisi Hüsamettin IŞIK, eniştesi Ramazan IŞIK ile ismini hatırlamadığım başka bir akrabası tutuklandılar, 5 ay sonra tahliye edildiler, yargılama sonucunu bilmiyorum, kızın ailesinin korucu olduğunu biliyorum, ancak tutuklananların hangilerinin korucu olduğunu bilmiyorum. Eşimin cesetini bulan 15-16 yaşlarındaki çocuk ile 24-25 yaşlarındaki çobanlar kendilerinin aynı zamanda korucu olduklarını, cesetleri bulmadan 4 gün önce gece saatlerinde o bölgede çobanlık yaparlarken korucuların beklediği güvenlik noktasında korucuların beyaz bir otomobili durdurduklarını, araçtakilerin hastalarının olduğunu söylediklerini, aracın arkasında üç kişinin olduğunu, birinin battaniyeye sarılı ve ortada bulunduğunu, önde de şoför ile birlikte iki kişinin olduğunu anlatmışlardı, sonra da yollarına devam edip gittiğini, kendilerinin önlerinden hızla geçtiğini, ilerde durduğunu, sonra da çok sayıda silah sesi duyduklarını, otomobilin daha sonra geri döndüğünü, 4 gün sonra da silah seslerini duydukları bölge de eşimin cesedini bulduklarını bana anlatmışlardı, bu araç durdurulurken kendilerinin orada olup olmadıklarını hatırlamıyorum, kendi köylerinden olan koruculardan duyup bize anlatmış olabilirler, kendileri de durduranların yanında olabilir, ayrıntısını şu anda hatırlamıyorum, kayın validem bu şahısları mahkemede de ifade vermelerini, failerin cezalandırılmasını sağlamalarını istemişti, onlar da "Teyze biz başımızın belaya girmesini istemiyoruz" demişlerdi, nasıl ifade verdiklerini hatırlamıyorum, iki defa Diyarbakır Adliyesine gelip ifade verdiklerini biliyorum. Daha sonraki tarihlerde eşimin dayısı vefat etti,

kömür taşıyan Ali TEMEL'in Manisa civarlarına taşındığını öğrendim, açık kimlik bilgilerini araştırıp bildireceğim.

Ben Derik ilçesine bağlı korucular olan kızın akrabalarının eşimin PKK'lı olduğunu söyleyerek askerlere otobüsten indirtilip gözaltına aldirttiklerini daha sonra da Jandarma ile birlikte infaz ettiklerini düşünüyorum. Eşimi öldüren şahısların cezalandırılmalarını istiyorum.” demiştir.

Diyarbakır 3.ACM 1994/181 esas ve 1995/55 sayılı kararında:

Bu olayla ilgili olarak İZZETTİN IŞIK, RAMAZAN IŞIK, İBRAHİM IŞIK ve HÜSAMETTİN IŞIK'ın, 01.11.1994 tarihinde gözaltına alındıkları, 07.11.1994- 13.04.1995 tarihleri arasında tutuklu kaldıkları, SELEHATTİN IŞIK hakkında ise gıyabi tutuklama kararı verildiği,

16.10.1994 tarihinde Şeyh çoban Köyü Dilaver köprüsünün 100 metre kadar kuzeyinde çoban ABDULKADİR ALTAŞ tarafından maktulün cesedinin bulunduğu, çevresinde 24 adet 7.62x39 mm çapında tek silahtan atılmış olan kovanın elde edildiği, ölü muayene işleminden sonra defnedildiği, daha sonra mezardan çıkartılarak kafasının olmaması nedeniyle elbiselerinden teşhis edildiği,

GKK'ları olan Esat DURU ve Abdulkadir DİNÇ'in 13.10.1994 tarihinde saat 19:00 sıralarında köy çevresinde nöbet tuttıkları esnada bir aracın Dilaver Köprüsünü geçtikten sonra durduğunu, kısa bir süre sonra 20-25 el silah sesi geldiğini, aracın bir müddet sonra dönerek geldiği istikamete gittiğini, Karabudak Köyü yol ayrımını geçtikten sonra Avdalı Köyü istikametine doğru ilerlediğini ve aracı gözden kaybettiklerini beyan etmişlerdir. Avdalı Köyünün GKK'ları olan Abbas ÖZDEMİR ve Kutbettin ÖZDEMİR, aynı gün saat 19:00 sıralarında plakası 21 ile başlayan beyaz renkli, üstünde bagaj yeri olan Renault Steysin marka bir otuyu kontrol için durdurduklarını, Kutbettin'in otomobilin yanına gittiğini, arkada oturan bir şahsın otomobilden indiğini ve korucu olduklarını, hastalarını Diyarbakır'a götüreceklerini söyledikten sonra araca binerek hızla uzaklaştıklarını, otomobilde 4 kişinin bulunduğunu, ancak karanlık olması nedeni ile hiçbirinin yüzünü göremediklerini, kendileri ile konuşan şahsın boyunun sanıklardan Ramazan IŞIK'a benzediğini ancak yüzünü göremediğini, sesinin Ramazan'ın sesinden farklı olduğunu beyan etmişlerdir.

Abdullah IŞIK'a ait 21 AE 961 Plakalı otomobil üzerinde yapılan incelemede üzerinde bagajın bulunmadığı, evvelce bagajın bulunduğu ve sökülüp çıkartıldığına dair de hiçbir belirtinin olmadığı, ayrıca sanıkların 5 kişi olması maktul ile birlikte 6 kişinin bu araca binmiş olmalarının gerekmesi nedeni ile olayda kullanılan aracın bu araç olmadığını mahkemece değerlendirildiği,

Sanıkların olaydan önce maktulün kardeşi İbrahim'in İzzettin'in kızı olan Sabiha'yı Malkara ilçesi ormanlarına kaçırdığını, bunun üzerine birkaç defa sanığın Çınarcık'ta bulunan evine giderek kızlarını bulmalarını istedikleri, maktul Faysal ÖTÜN'ün bu iş için elinden geleni yapacağını söylediğini, ancak 3-4 gün geçmesine rağmen İbrahim ve Sabiha'nın bulunmamasına rağmen maktule birlikte İstanbul'a gitmelerini ve oradaki akrabalarını araştırarak İbrahim ve Sabiha'nın bulunmasını istedikleri, maktulün bunu kabul etmesi üzerine sanık Ramazan ve Mehmet Selahattin ile eniştereli Selman'ın birlikte Çınarcık'tan Yalova'ya kadar gittiklerini, ancak maktulün daha sonra İstanbul'a gitmekten vazgeçerek eniştesi Selman ile birlikte Çınarcık'a döndüğünü, aynı gün yani 02.10.1994 tarihinde maktül Faysal'ın meseleyi Derik ilçesinde oturan büyükleri ile konuşarak halletmek için Bursa'dan Derik'e doğru yola çıktığını, Eskişehir'den kendilerini arayarak yolda olduğunu haber verdiğini, o tarihten sonra maktülü bir daha görmediklerini savunmuşlardır.

Dosyanın müdahallerinden maktulün annesi Sara'nın, oğlunun sanıklarla birlikte İstanbul'a gitmekten vazgeçtiği gün olan 02.10.1994 günü meseleyi Derik'teki büyüklerle görüşüp halletmek için Bursa'dan otobüse bindiğini, otobüs Eskişehir'de iken de telefonla kendilerini arayarak yolda olduğunu haber verdiğini,ertesi gün olan 03.10.1994 günü sanıklardan RAMAZAN'ın Çınarcık'taki evlerine gelip Faysal'ı sorduğunu, Derik'e gittiğini söylediklerini, bu nedenle onlardan şüphelendiklerini, Faysal'ın kaybolması üzerine Derik'e geldiklerini, Derik Jandarma Karakolunda gözaltında tutulduğunu öğrendiklerini, karakolun kömürlüğünden sesini duyduğunu ileri sürmüştür. Ancak maktulün nezarete alındığına dair delil elde edilememiştir.

Derik jandarma k. 18.10.1994 tarihli cevabi yazısında Abdullah IŞIK'a ait otonun 13.10.1994 günü köyde bulunduğunu, köyden ayrılmadığı, GKK olan sanık İBRAHİM IŞIK'ın 13.10.1994 günü görevli olmadığı bildirilmiştir.

Derik İlçe Jandarma Komutanlığından olay tarihinin nezarethane defteri istendiğinde olmadığı yönünde cevap verildiği görülmüştür.

NETİCE VE OLUŞAN KANAAT:

Maktulün jandarma yol kontrolünde alıkonulduğu, Derik İlçe jandarma Komutanlığına bağlı korucularla husumetinin bulunduğu, alıkonulmasının akabinde nezarete alındığının alınan ifadelerden anlaşıldığı, gözaltında bir süre bulunduktan sonra meçhul şahıslarca Çınar İlçesi sınırlarında öldürüldüğünün tespit edildiği, olay tarihinde şüphelinin İlçe Jandarma Komutanı olduğu, kararı ve onayı olmadan kimsenin nezarethaneye alınmayacağı, bu sebeple nezarethane tutulması ve akabinde öldürülmesi eylemlerinden sorumlu olduğu, toplanan delillerin dava açmaya yeter derecede şüphe oluşturduğu anlaşılmıştır.

6.OLAY Piro Ay'ın Öldürülmesi(17.05.1994)

Kelektepe Mezrasına sabahleyin saat 08:00 sıralarında biri zırlı yedisi de Land Rover marka araçla olmak üzere toplam sekiz araçla askerlerin geldikleri, içlerinden sadece Ahmet üstteğmen diye seslenilen kişinin bilindiği,yanlarında Bozok köyü korucularından HASAN POLAT ve kardeşi MAHMUT POLAT'ın da olduğu, Piro Ay ile birlikte Abdurrahman isimli köylüyü (Abdulhalim Doğan olabilir) alarak köyün aşağısında bulunan meydana indirdikleri, Abdurrahman'ı orada bıraktıkları, PİRO AY'ı jiple 1-2 km yukarıda dağlık alana götürdüğü, yaklaşık bir saat sonra da bu jipin hızlı bir şekilde gelip köyden geçerek gittiği, kalan askerler de yarım saat kadar sonra Abdurrahman'ı da alıp gittikleri, aynı gün ikinci saatlerinde Derik Üçyol Jandarma Karakolundan Abdurrahman'ın serbest bırakıldığı, askerlerin gitmesinden sonra PİRO'nun götürüldüğü dere kenarında kan izleri, kırık joplar ile birkaç parça PİRO'nun üzerindeki benzer mavi kot pantolon parçalarının bulunduğu, o civardaki çobanlardan PİRO'nun bağırma sesini duyanların olduğu, o tarihten sonra PİRO AY'dan bir daha haber alınmadığı ileri sürülmüştür.

MÜŞTEKİ BEYANLARI:

Müşteki MEHMET AY beyanında gerçek doğum tarihim 1983 tür, ancak nüfusta 1985 yazılıdır, olay tarihinde 11 yaşında idim. 17.05.1994 tarihinde ailem ile birlikte yaşadığım Derik ilçesi Çayköyü Kelektepe Mezrasına sabahleyin saat 08:00 sıralarında biri zırlı yediside Land Rover marka araçla olmak üzere toplam sekiz araçla askerler geldi, bu askerlerin jandarma olup olmadığını bilmiyorum, içlerinden rütbesini bildiğim sadece Ahmet üstteğmen diye seslenilen kişiyi biliyorum, diğer rütbelilerin isimlerini ve rütbelerini bilmiyorum, Babam Piro ile birlikte köy halkından Abdurrahman isimli köylümüzü alarak köyün aşağısında bulunan meydana indirdiler, Abdurrahman'ı orada bıraktılar, babamı jiple 1-2 km yukarıda dağlık alana gittiler, yaklaşık bir saat sonra da bu jip hızlı bir şekilde gelip köyden geçerek gitti, köyde hiç beklemedi, kalan askerler de yarım saat kadar sonra Abdurrahman'ı da alıp gittiler, aynı gün ikinci saatlerinde Derik Üçyol Jandarma Karakolundan Abdurrahman serbest bırakılmış, askerler köyde iken köy içinde dolaşp birkaç kişinin kimliğini sordular, evlerde arama yapmamışlardı, onlar gitmesinden sonra babamı götürdükleri yere gittik, dere kenarında kan izleri ve kırık joplar vardı, birkaç parça da babamın üzerindeki benzer mavi kot pantolon parçaları vardı, o civardaki çobanlardan babamın bağırma sesini duyanlar olmuş, ancak askerler uzaklaştırdığı için buldukları yerden ne olduğunu görememişler, o tarihten sonra babamdan bir daha haber alamadık, Abdurrahman'ın soyadını bilmiyorum, kendisi şu anda Çayköyü muhtarındır, ona sormuştuk, babamı görmediğini söylemişti, Konu ile ilgili olarak Derik Savcılığına dedem dilekçe ile başvuruda bulunmuştu, ancak dilekçemizin akıbetini bilemiyoruz, geçen sene Derik Savcılığından sorduk bulamadılar, o tarihlerde dedem Mardin İl Jandarma Komutanlığına ve Emniyet Müdürlüğüne de şikayet etmişti, ancak bir sonuç alamamıştı, babam Piro AY köyde duvar ustası yapıyordu, olay tarihinde de ekin zamanı olduğu için ekinimizi biçiyordu, PKK'ya yardım etmiyordum, amcalarımın biri İzmir'de, biri Almanya'da biri de askerdeydi, ailemizden de PKK'ya yardım eden yoktu, o tarihlerde korucular kin besledikleri kişilere iftira atıp gözaltına alınmalarını sağlıyorlardı, babamın götürüldüğü gün diğer askerler ile birlikte Konur köyünden Hasan isimli korucu da vardı, bir iki tane daha sivil vardı, ancak onların korucu mu asker mi olduklarını bilmiyorum, tanıdığım sadece Hasan isimli bir korucu vardı, onunla da ailemiz arasında herhangi bir düşmanlık yoktu, Abdurrahman'ı kendisine ne sorulduğunu biz sormadık, babamın neden götürüldüğünü bilmiyoruz, götüren kişilerden şikayetçiyim. Şeklinde beyanda bulunmuştur.

Müşteki BEDİR AY,

Piro AY benim oğlumdur, onun kaçırıldığı günlerde köyümüze hem PKK'lılar geliyordu, hem de askerler geliyorlardı, köyümüz dağlık bir alanda olduğu için PKK'lılarda zaman zaman geliyorlardı, daha doğrusu geldiklerini ben duyuyordum ancak hiç görmedim, oğlum Piro'nun onlara yardım ettiğini de duymadım, yardım etseydi duyardım, zaten fakirdik yardım etme imkanımız da yoktu, 5 çocuğu vardı ancak geçimini sağlıyordu, oğlumu askerler gelip götürdüler, niçin götürdüğünü bilmiyorum, Derik'e götürdüklerini düşünmüştük, aynı gün Üçyol Karakoluna ve Derik İlçe Jandarma Komutanlığına gitmiştik ancak herhangi bir haber alamadık, bizim köyümüz Bozok köyündeki karakola bağlıydı, ancak küçük bir karakol olduğu için oraya götürülmediğini düşünüp oraya gitmemiştik, oğlumu götüren askerle birlikte iki de korucu gelmişti, bunlar Bozok (Kürtçe ismi Meşkina olan) köyünde oturan korucubaşı Hasan ve kardeşi Mahmut olan köy korucuları idi, soyadlarını bilmiyorum, ancak babalarının isimleri Faraç'tır, bu kişilerle aramızda herhangi bir düşmanlık yoktur, oğlumun neden götürüldüğünü bilemiyorum, korucubaşı Hasan ve kardeşine de oğlumu kimin nereye götürdüğünü sormadık, onlar da söylemediler, bu kişilerin tespit edilip cezalandırılmalarını istiyorum, şikayetçiyim dedi.

NETİCE VE OLUŞAN KANAAT:

Maktulün içinde Üsteğmen diye hitap edilen bir rütbelinin olduğu askerler tarafından Abdurrahman (Abdulhalim) ile birlikte götürüldüğü, Abdurrahman'ın geri gönderilmesine rağmen PİRO'nun geri gelmediği, askerlerin gitmesinden sonra PİRO'nun götürüldüğü dere kenarında kan izleri, kırık joplar ile birkaç parça PİRO'nun üzerindeki benzer mavi kot pantolon parçalarının bulunduğu, o civardaki çobanlardan PİRO'nun bağırma sesini duyanların olduğunun belirtildiği, maktule o zamandan beri ulaşamadığı, aradan geçen uzun süre ve öldürüldüğü iddia edilen yerde bulunan kan, kırık jop ve elbiselerine binaen öldüğünün kabulü gerektiği, olay tarihinde İlçe Jandarma Komutanı olan şüphelinin de köye giderek maktulü alıkoyan şahıslardan olduğunun anlaşıldığı, bu sebeple gerçekleşen neticeden sorumlu olduğu kanaatine varılmıştır.

ŞÜPHELİ SAVUNMASI:

Şüpheli talimat yoluyla alınan savunmasında savunmasını yazılı olarak sunduğunu, iddialarla ilgili olarak ise olayların 18-20 seneye öncesine dayanması nedeniyle savunmasına gerekçe teşkil edebilecek tüm delilleri bulabilmiş olmadığı, savunmasının acilen alınması istendiğinden konuyu etraflıca araştıramadığını, bazı iddialara konu olayları hatırlamadığını, ancak görevi süresince hiçbir şekilde yasa dışı bir iş yapmadığını, Astlarına da yasa dışı bir talimat vermediğini, bölgede görev yaptığı süre zarfında idari ve adli amirlerimizin talimatı dışında bilgisi haricinde herhangi bir uygulamaya da gitmediğini beyan etmiştir. Evrak uyap üzerinden gelmiş olup, yazılı savunma posta yoluyla ulaştığı zaman mahkeme dosyasına sunulacaktır.

NETİCE:

Yukarıda ayrıntısıyla belirtildiği gibi şüphelinin Derik İlçe Jandarma Komutanı olduğu dönemde görev sahasında ikamet eden sivil vatandaşla terörist unsurlar arasında herhangi bir ayırım yapmadığı, vatandaş potansiyel terörist olarak gördüğü, bunun yukarıda anlatılan olaylardan anlaşıldığı, bunların dışında teröristlere yardım veya yataklık iddiası olan durumlarda ise kolluk olarak şüphelileri tespit ve Adli Makamların talimatlarına binaen delilleri toplaması gerekirken şüphe olsun olmasın sivil vatandaşları çeşitli şekillerde ve tamamen keyfi bir şekilde öldürdüğü, bu konuda son derece fütursuz davrandığı, şahitlerin kalmasından çekinmediği, bunun ötesinde İlçe Jandarma Karakolunda bulunan nezarethane de çok sayıda şahsa işkence yaptığı ve uzun süre soğukta aç ve susuz olarak beklettiğinin tespit edildiği, fakat suç tarihi itibarıyla 765 sayılı kanuna göre soruşturma zamanaşımı dolduğundan soruşturma dosyasına dahil edilmediği, sadece zamanaşımı süresinin dolmasına az bir süre kalan cinayet iddialarının ileri sürüldüğü, yukarıda olay olay anlatıldığı gibi de şüphelinin çok sayıda insanı bombalama dahil çeşitli şekillerde öldürdüğü, ölenleri ise adli tahkikate terörist unsurlar olarak sunduğu ve bu yönde tutanaklar tuttuğu, bu eylemlerinin ne askeri, ne adli ne de mülki görevleri kapsamında olduğu, görevinin nüfuzunu süistimal ederek ve dönemin şartlarını kendine perde yaparak görevinin dışında eylemlerle insanları öldürdüğü ve işkence yaptığı, baskısını Derik İlçesinde ikamet eden vatandaşlara yoğun bir şekilde hissettirdiğinin anlaşıldığı, bütün bunların şüphelinin yukarıda belirtilen tarihlerde görev sınırları dışında birden çok şahsı kasten öldürdüğünü gösterdiği, toplanan delillerin şüphelinin atılı eylemleri işlediği hususunda dava açmaya yeter derecede ciddi şüphe oluşturduğu anlaşılmakla aşağıdaki şekilde karar verilmesine kanaat getirilmiştir.

Açıklanan nedenlerle,

1. Ceza Muhakemesi Kanununun 170/1,2,3,4,5,6 maddelerinde öngörülen tüm yasal ve şekli unsurları taşıyan Cumhuriyet Başsavcılığımız iddianamesinin, aynı kanunun 175/1 maddesi uyarınca kabulü ile kovuşturma evresinin başlatılarak, şüpheliye sanık sıfatının tevdi,

2. Tüm dosya birlikte değerlendirildiğinde, şüphelinin atılı suçları işlediği toplanan delillerle anlaşılmakla 5237 sayılı kanuna göre lehe olan 765 sayılı kanunun 450/5. maddesi uyarınca cezalandırılmasına,

3. Şüpheli hakkında 5237 sayılı TCK. nın 53 maddesinde belirtilen güvenlik tedbirlerinin uygulanmasına karar verilmesi kamu adına talep ve iddia olunur.16/07/2012

e-imza

İSMAİL TOKAR 98063

Cumhuriyet Savcısı

NOT :1- ALP GÜNŞEREN, MEHMET NEDİM EROL hakkında Birden Fazla Kişiyi Aynı Sebeple Öldürme suçundan kovuşturmaya yer olmadığına dair ek karar verilmiştir.

2-MUSA ÇİTİL hakkında Hasan Aksu'yu öldürme eyleminden kovuşturmaya yer olmadığına dair ek karar verilmiştir

